

Jaarverslag 2025

Algemene gegevens

Statutaire naam	Niketan
Contactpersoon	A. Termoshuizen
Contactadres	Itterbeek 7, 2641 TW Pijnacker
Telefoonnummer	015-2159386
E-mail	info@niketan.nl
website	www.niketan.nl
Inschrijvingsnummer KvK	27173896
ANBI status	sinds 1 januari 2008
CBF keurmerk	sinds 1 augustus 2017
Oprichtingsdatum	6 augustus 1998
Statutaire vestigingsplaats	Pijnacker

Colofon

Het inhoudelijke jaarverslag is geschreven door :
Antoinette Termoshuizen en Saskia Caspari.
Geredigeerd door: Els Heijnen en Naomi Faasse
Lay-out: Antoinette Termoshuizen
Fotografie : Antoinette Termoshuizen en DRRA

Inhoud

2025 in één oogopslag	5
Voorwoord	6
Onze droom en aanpak	8
SGD doelen	8
Inzicht in Welzijn en veiligheid	10
Bangladesh	12
Projectgebied	12
Samenwerking DRRA	12
Zorg en Onderwijs	14
Mantelzorg	24
Vrijwilligers	26
Voeding	28
Hulpmiddelen en medicatie	28
Lifelong learning	30
Residentiële zorg	34
Context en samenleving	36
Kennisoverdracht	40
Bestuur en toezicht	44
Fondsenwerving & draagvlakvergroting	46
Goed bestuur,risico's en naleving	46
Financieel overzicht 2025	50
Beleidsplan 2026-2030	51
Niketan ontving steun van ...	52

Liefde, zorg, passend onderwijs, voorlichting, leerwerk trajecten en het bevorderen van gedragsverandering vormen essentiële onderdelen van onze aanpak, om kinderen en jongeren met een beperking een volwaardige plek in de samenleving te geven.

Onze aanpak geeft de kinderen een beter zelfbeeld, zorgt voor verbondenheid tussen kind en omgeving en bewerkstelligt een meer betrokken overheid.

In 2025 toverden we bij 532 kinderen en hun familie, een lach op hun gezicht en ondersteunden we hen bij het zetten van een stap naar een beter toekomstperspectief.

Wij bedanken onze donoren, particuliere schenkers / gevers en vrijwilligers voor hun steun in 2025.

Rechtsvorm In Nederland: stichting met een bestuur.
Partnerorganisatie in Bangladesh: NGO met een dagelijks bestuur.

Oorsprong Particulier Initiatief
(Antoinette Termoshuizen)

Registratie KvK : 27173896
ANBI status : 807284427
CBF Keurmerk

Onderscheidende kenmerken Specifieke doelgroep: kinderen en jongeren met een complexe handicap in Bangladesh. Kennisorganisatie op gebied van holistische en duurzame zorg aan kinderen en jongeren met een complexe handicap in Bangladesh.

Programma's

- **Integrale vroeghulp (Vroege interventies) :** ouders ondersteuning en advies bieden bij het vermoeden van problemen in de ontwikkeling van hun jonge kind.
- **Onderwijs :** het bieden van een uitdagende leeromgeving, dat uitgaat van de mogelijkheden en rekening houdt met de handicap.
- **Paramedische zorg :** het bieden van zorg gericht op het beter functioneren van het lichaam, het bieden van hulpmiddelen en aanpassingen.
- **Socialisatie :** het actief bevorderen en stimuleren van de participatie van kinderen en jongeren met een handicap in de maatschappij.
- **Voeding :** ouders bewust maken van gezonde voeding en het voorkomen van ondergewicht en aan voeding gerelateerde complicaties.

Projectmatig De projecten worden operationeel geleid door NGO DRRA en worden door stichting Niketan vanuit Nederland aangestuurd, ondersteund en van kennis voorzien

Fondsenwerving	Totaal	Kostenpercentage B&A
	2020 : € 248.681	2020 : 2,5 %
	2021 : € 221.797	2021 : 4,3 %
	2022 : € 202.814	2022 : 6 %
	2023 : € 179.787	2023 : 6,6 %
	2024 : € 171.421	2024 : 6,8 %
	2025 : € 157.966	2025 : 7,6 %

Operationele kosten Projectkosten € 154.975 in 2025, capaciteitsopbouw en uitvoeringskosten € 15.985 in 2025

Controle van jaarrekening BAKKER accountants & adviseurs, Hendrik-Ido-Ambacht

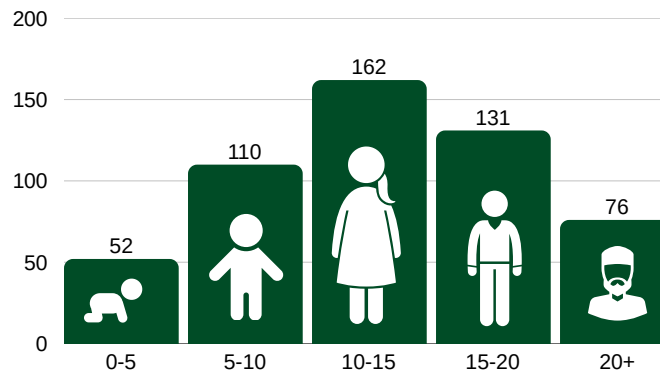
Looptijd Zolang er in Bangladesh buitenlandse ondersteuning nodig is om de zorg voor kinderen en jongeren met een complexe handicap duurzaam in overheid en samenleving te verankeren.

Lidmaatschap branche organisaties Partin en Donateursbelangen

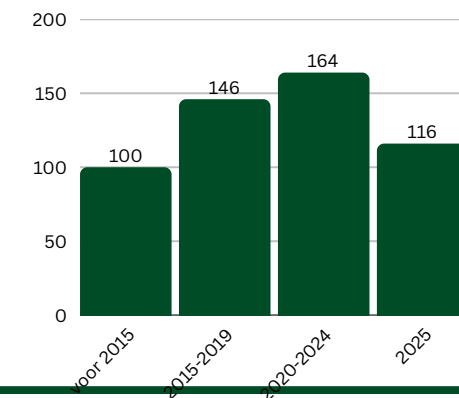
Maatschappelijke relevantie De hulp aan verstandelijk en meervoudig gehandicapten in Bangladesh wordt door internationale NGO's vaak als te complex gezien. Particuliere organisaties en nationale NGO's zijn vaak beter in staat deze doelgroep toegang te bieden tot hulp en spreken de overheid en internationale hulporganisaties aan op hun verantwoordelijkheid hierin. Want zoals in alle landen is het uiteindelijk een taak van de overheid om samen met diverse andere partijen een veilige omgeving voor kwetsbare kinderen te garanderen.

Leeftijd kinderen

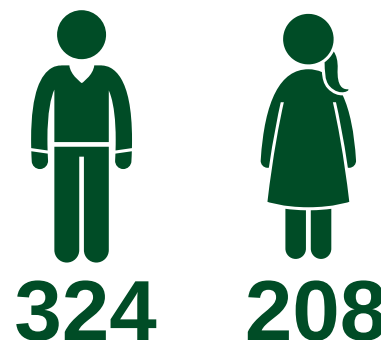
Ondersteuning sinds:

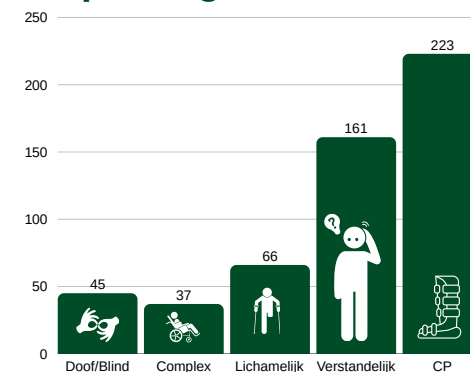
2025 IN ÉÉN OOGOPSLAG

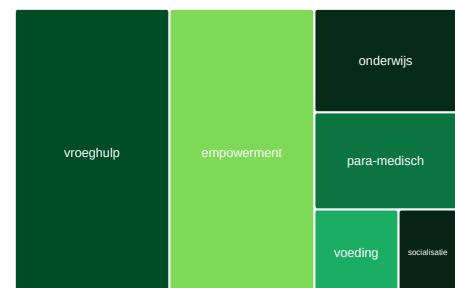
532
Kinderen en jongeren
ontvingen ondersteuning

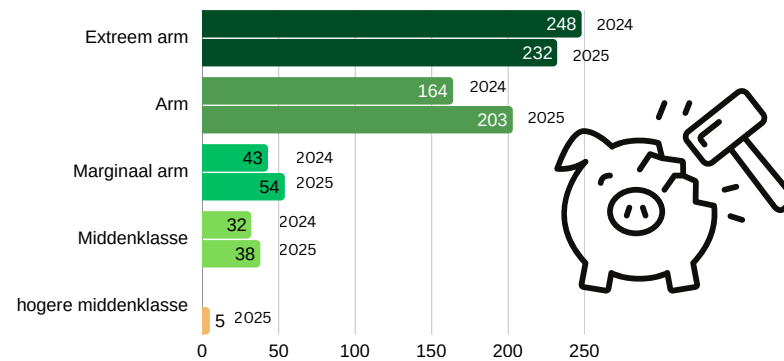
Beperkingen

Kosten per kind per programma onderdeel

Kinderen die opgroeien in armoede

Voorwoord

Afroza is een jonge vrouw uit Bangladesh met cerebrale parese. Zij heeft uithuwelijken kunnen voorkomen door kostwinner van het gezin te worden. Towa is een driejarig meisje met een ernstige lichamelijke beperking, dat leert stap voor stap vooruit te komen. Md. Yunus opent zijn veranda voor kinderen met een beperking in zijn dorp, samen met de ouders en vrijwilligers, creëert hij zo een plek om te leren en te spelen.

Dit zijn geen geïsoleerde verhalen, maar krachtige voorbeelden van hele gemeenschappen die samenkomen om een inclusieve en harmonieuze toekomst op te bouwen. In een wereld die vaak wordt gedomineerd door berichten over geweld en verdeeldheid, geven deze verhalen hoop voor de toekomst van de mensheid.

We moeten ook de uitdagingen onderkennen van onze steeds onrustiger wordende wereld. Overheden verminderen hun ontwikkelingshulp, terwijl oorlogen en politieke onrust de kosten van basisbehoeften in ontwikkelingslanden doen stijgen. Bangladesh heeft onlangs een nieuwe regering gekozen, en we wachten af hoe deze het land zal leiden.

De kinderen in onze projecten in Bangladesh ondervinden vaak direct of indirect de gevolgen van deze wereldwijde en lokale uitdagingen. Toch kunnen we dankzij de onwankelbare steun van onze donateurs, financiers, vrijwilligers en partner stichtingen ons belangrijke werk voortzetten.

Hoewel we erkennen dat onze inspanningen alleen niet voldoende zijn, is dat geen reden om op te geven. Niketan heeft recent een rapport gepubliceerd over het schrijnende probleem van gendergerelateerd geweld tegen meisjes met een beperking – een gebied waarin we onze steun en samenwerking met gelijkgestemde organisaties willen uitbreiden.

We blijven ons inzetten om ons kennisplatform uit te breiden, zodat informatie over beperkingen vrij toegankelijk is voor iedereen die het nodig heeft.

De kinderen in onze projectgebieden staan centraal in alles wat we doen. Onlangs hebben we een nieuw strategisch plan ontwikkeld, gericht op het creëren van zelfvoorzienende gemeenschappen waarin niemand wordt achtergelaten.

Ik voel mij oprecht gezegend en vereerd om deel uit te maken van Niketan en haar grote familie van duizenden kinderen, verzorgers, ouders, donateurs en vrijwilligers. Ik hoop dat u inspiratie zal vinden in de verhalen van Afroza, Tawa, Md. Yunus en vele andere bijzondere mensen die u op de volgende pagina's zult ontdekken

Mahamuda Rahman, Voorzitter

Talashi en haar dochter Batashi (3) hebben allebei een verstandelijke beperking. Zij wonen in het afgelegen en moeilijk bereikbare dorp Shoto Shampur, waar Niketan dit jaar een nieuwe verandaschool is gestart. Het gezin woont bij de ouders van Talashi, die inmiddels op leeftijd zijn. Talashi kan nauwelijks voor zichzelf zorgen, ze loopt regelmatig weg en is soms dagenlang van huis voordat ze weer terugkeert. Batashi is niet haar eerste kind: haar eerstgeborene, eveneens een kind met een beperking, is overleden. De vader van Batashi heeft het gezin verlaten en komt slechts sporadisch langs om wat geld achter te laten.

Batashi is een zeer angstig meisje. Ze is bang voor vreemden, huilt veel en haar spraak is nauwelijks ontwikkeld. Toch zien we langzaam maar zeker vooruitgang. Op de verandaschool wordt ze opener naar andere kinderen, doet ze soms mee met gezamenlijke spelletjes en durft ze af en toe iets te zeggen.

Niketan ondersteunt kwetsbare gezinnen zoals dat van Talashi en Batashi. Juist in afgelegen dorpen zien we vaak dat kinderen met een beperking opgroeien bij ouders die zelf ook een beperking hebben. In deze gemeenschappen ervaren ouders grote druk om hun zoon of dochter uit te huwelijken, ook al weten ze dat dit geen oplossing is. Men gelooft dat een huwelijk het stigma van een beperking kan wegnemen of zelfs kan 'genezen', en ziet het daarom als een ouderlijke plicht. Door deze hardnekkige overtuiging worden toekomstige partners vaak niet geïnformeerd over de beperking en de levenslange gevolgen daarvan.

Onze droom en aanpak

Wij streven naar een samenleving in Bangladesh waarin kinderen en jongeren met een complexe beperking volwaardig meedoen en zich optimaal kunnen ontwikkelen. Zo krijgen ze de zorg en het onderwijs die ze nodig hebben en bouwen ze zelfvertrouwen en zelfstandigheid op.

Onze aanpak

Niketan stelt het kind en het gezin centraal in al haar activiteiten. Wij bieden onderwijs, voedzame maaltijden en paramedische zorg, steeds afgestemd op de individuele behoeften en het ontwikkeltempo van ieder kind. Daarbij ondersteunen wij ouders, leerkrachten en zorgverleners om kinderen beter te begrijpen en hen doelgericht te begeleiden.

Naast directe ondersteuning investeert Niketan in bewustwording en verbetering in de zorg voor kinderen en jongeren met een handicap, evenals in structurele veranderingen in de regio. Onze aanpak richt zich op duurzame oplossingen en het versterken van lokaal leiderschap. In samenwerking met kinderen, gezinnen, scholen, maatschappelijke organisaties en lokale overheden vergroten wij onze gezamenlijke impact. Tegelijkertijd werken wij actief aan het verminderen van afhankelijkheid van externe ondersteuning, zodat de zorg en ondersteuning ook op lange termijn lokaal verankerd blijven.

Met 28 jaar aan opgebouwde kennis en opgedane ervaringen beschikt Niketan over een sterke inhoudelijke basis. Deze expertise willen wij op een duurzame en transparante manier delen, zodat zij ook buiten onze eigen organisatie bijdraagt aan inclusieve ontwikkelingen.

In dit kader ontwikkelden wij onder meer de website [Stories for Inclusion](#) en het open source kennisplatform [Shokkhom](#). De trainingen en instructievideo's op dit platform zijn niet alleen van grote waarde voor externe partners, maar vormen ook intern een essentieel onderdeel van onze werkwijze. Door ouders en organisaties te versterken en met elkaar te verbinden, zorgen wij ervoor dat de ervaring van Niketan breed toegankelijk blijft en blijvend bijdraagt aan een inclusieve samenleving.

Aan welke SDG doelen werken wij:

- 1** Gezinnen van kinderen met een beperking hebben toegang tot basisdiensten en economische middelen
- 3** Kinderen met een beperking hebben toegang tot gezondheidszorg en revalidatie. Er is liefde en aandacht.
- 4** Kinderen met een beperking kunnen meedoen op school.
- 5** Jongens en meisjes met een beperking hebben gelijke rechten en kansen.
- 8** Jongeren met een beperking hebben toegang tot vakgericht onderwijs.
- 10** Kinderen en jongeren met een beperking hebben gelijke kansen en worden betrokken bij alle aspecten van de maatschappij
- 17** Wij werken samen met partners en organisaties om onze resultaten voor kinderen met een beperking duurzaam te maken

“In 2025 verbleef ik drie maanden in Bangladesh, het land van mijn vader, om mijn familie en de cultuur beter te leren kennen en mij in te zetten voor meisjes en jonge vrouwen die vaak minder zichtbaar zijn.

Na een maand taallessen in Dhaka deed ik twee maanden vrijwilligerswerk bij Afroza's Place in Baniajuri. Mijn opdracht was het uitvoeren van onderzoek naar het welzijn, de ervaringen met geweld en de behoeften van meisjes en jonge vrouwen met een beperking. Een onderwerp waarover al zorgelijke signalen bestonden, maar nog weinig onafhankelijk onderzoek.

De gesprekken met de meisjes waren indrukwekkend en soms confronterend en onderstreepten hun veerkracht. Mijn bewondering voor zowel de meisjes en jonge vrouwen als de medewerkers van Niketan/DRRA, die zich zes dagen per week inzetten, is groot. Door politieke onrust kon ik mijn verblijf niet verlengen, maar ik kijk met dankbaarheid en trots terug op deze periode”. - Naomi Faasse

‘Hun verhalen maken duidelijk hoe belangrijk het is dat zij gezien en gehoord worden.’

Inzicht in welzijn en veiligheid

In 2025 verdiepten wij ons, via een kleinschalig kwalitatief onderzoek in Manikganj, Bangladesh, in het welzijn en de veiligheid van meisjes en jonge vrouwen met een beperking. De gesprekken met 40 deelnemers en hun vertrouwenspersonen maakten duidelijk hoe kwetsbaar hun positie is, maar ook waar kansen liggen voor gerichte ondersteuning.

Het gemiddelde welzijnscijfer (2,9 op 5) laat zien dat kwaliteit van leven niet vanzelfsprekend is. Positieve ervaringen hangen sterk samen met autonomie, sociale relaties en een veilige leefomgeving. Tegelijkertijd werd geweld door het merendeel van de deelnemers genoemd als een bepalende negatieve factor. Deze uitkomsten bevestigen dat bescherming en sociale steun onlosmakelijk verbonden zijn met welzijn.

Het onderzoek heeft in ons nieuwe beleidsplan impact op onze programmakeuzes. We versterken onze inzet op onderwijs en werkgelegenheid als sleutel tot zelfstandigheid en eigenwaarde en besteden daarnaast meer aandacht aan veiligheid, onder andere door het verkennen van veilige huisvesting, het vergroten van bewustwording over (verbaal) geweld binnen gemeenschappen en het aanscherpen van interne procedures. Ook onderzoeken we samenwerkingen met organisaties die juridische ondersteuning kunnen bieden.

Dit onderzoek vormt een belangrijke basis voor het verder ontwikkelen van inclusieve en beschermende programma's waarin de stem en ervaringen van meisjes en jonge vrouwen met een beperking centraal staan.

“Mijn vader is drugsverslaafd en drugsdealer. Mijn ouders hebben veel ruzie en mijn vader slaat mijn moeder en mij. Mijn moeder slaat mij ook omdat ik het huishoudwerk niet goed doe. Een keer liet mijn vader een van zijn klanten aan mijn borsten zitten voor geld. Ik vertelde het daarna aan mijn moeder en zij zei dat ze het had gezien. Dat was het. De burens schelden me uit. Soms scheld ik terug. Ik vertel dit aan niemand. Ik voel me boos”. – 15 jaar, verstandelijk beperkt

Niketan in Bangladesh

Bangladesh

Bangladesh heeft in het afgelopen decennium aanzienlijke economische vooruitgang geboekt, maar de gevolgen van politieke instabiliteit blijven voelbaar. Stagnerende investeringen, inflatie en werkloosheid vergroten de druk op huishoudens, vooral in stedelijke en semi-stedelijke gebieden. Tegelijkertijd staan onderwijs- en gezondheidssectoren onder druk door hun afhankelijkheid van buitenlandse steun tijdens de politieke transitie.

De recente verkiezingen hebben geleid tot een machtswisseling waarbij de Bangladesh Nationalist Party een duidelijke overwinning behaalde. Deze uitkomst markeert een belangrijk politiek keerpunt en weerspiegelt de brede maatschappelijke wens naar hervormingen, transparanter bestuur en herstel van economische stabiliteit. Tegelijkertijd staat de nieuwe regering voor de uitdaging om politieke verdeeldheid te overbruggen en het vertrouwen in publieke instituties te versterken.

Binnen deze context blijft de positie van mensen met een handicap kwetsbaar. Hoewel wetgeving en beleid gericht zijn op inclusie en bescherming, is de uitvoering beperkt en hebben veel mensen met een beperking nog onvoldoende toegang tot gezondheidszorg, onderwijs, werk en sociale voorzieningen. Structurele barrières, beperkte middelen én onbegrip en negatieve houdingen in de samenleving belemmeren volwaardige maatschappelijke participatie. Vooroordelen, stigmatisering en een gebrek aan bewustzijn maken het voor mensen met een beperking vaak extra moeilijk om volledig mee te doen in het dagelijks leven.

De huidige politieke ontwikkelingen bieden echter ook kansen om sociale inclusie sterker te verankeren in nationaal beleid en publieke dienstverlening. Gerichte investeringen en een zorgvuldige uitvoering van bestaande wetgeving blijven noodzakelijk. Daarnaast is versterking van inclusieve zorg- en ondersteuningssystemen nodig om gelijke rechten, waardigheid en participatie van mensen met een handicap duurzaam te realiseren.

Projectgebied

Bangladesh is opgedeeld in 64 districten. Niketan is actief in het plattelandsdistrict Manikganj. Manikganj is onderverdeeld in 7 upazila's (subdistricten), 65 union Parishads en 1643 dorpen. De meeste activiteiten van Niketan vinden plaats in de upazila's Ghior en Daulatpur. De 532 kinderen die in Manikganj ondersteund worden, wonen verspreid over 195 dorpen in 34 union parishads. Sinds 2020 ondersteunen we ook 7 kinderen in 6 dorpen in district Tangail. Het gaat om dorpen die grenzen aan de upazilla Daulatpur.

Een Union Parishad (UP) is de kleinste administratieve en lokale overheidseenheid in Bangladesh.

Samenwerking DRRA

Disabled Rehabilitation and Research Association (DRRA) is de belangrijkste uitvoerende partner van Niketan en biedt zorg aan kinderen met motorische, verstandelijke of meervoudige beperkingen in steden en dorpen van Bangladesh. Niketan ondersteunt de projecten financieel en inhoudelijk, bewaakt de kwaliteit en deelt kennis om medewerkers professioneel te ontwikkelen en de kinderen centraal te stellen.

DRRA voert ook projecten uit voor andere donoren, wat kennis vergroot en de organisatie efficiënter maakt. DRRA speelt een belangrijke rol in het betrekken van de overheid en het versterken van de gehandicaptenzorg in Bangladesh.

Sonia (20) heeft een verstandelijke beperking en komt uit een zeer kwetsbaar gezin waarin ook haar ouders, twee broers en drie zussen een verstandelijke beperking hebben. Het gezin leeft in armoede in een huis van bamboe, karton en golfplaten. Sonia volgde jarenlang speciaal onderwijs bij Niketan. Op haar 19de werd ze uitgehuwelijkt; na een maand eindigde het huwelijk en kort daarna trouwde ze opnieuw, dit keer met een man die eveneens een verstandelijke beperking heeft. In augustus beviel ze van een zoon.

Vanwege de moeilijke thuissituatie ontving Sonia inkomsten genererende ondersteuning van Niketan. Er werd een koe aangeschaft, die van grote waarde is voor het gezin. De koe staat officieel op Sonia's naam, maar omdat zij voor haar baby zorgt, nemen haar vader en broer de dagelijkse verzorging op zich. Het lokale Ministerie van Landbouw en Veeteelt verzorgde hierbij een praktische training.

'In een gezin waar armoede en beperkingen samenkomen, brengt één koe nieuwe hoop voor de toekomst.'

Zorg en onderwijs

Vroeghulp

Leren begint vanaf de geboorte, maar voor kinderen met een beperking is extra ondersteuning vaak nodig. Daarom richt de vroeghulpinterventie van Niketan zich op kinderen van 0 tot 5 jaar. In onze vroeghulpcentra in Ghior en Baniajuri bieden we vroege stimulatie, therapie en spelenderwijs leren om de holistische ontwikkeling te versterken en een goede basis te leggen voor onderwijs en maatschappelijke participatie.

In 2025 ontvingen 54 kinderen therapie en vroege stimulatie (33 jongens, 21 meisjes). Ouders, vaak moeders, worden actief begeleid in de acceptatie van hun kind en het stimuleren van de ontwikkeling van hun kind, wat het zelfvertrouwen van zowel kind als ouder vergroot.

De centra zijn zes dagen per week geopend en werken in kleine groepen, waardoor persoonlijke aandacht gegarandeerd is

Wekelijks organiseren we muziek- en danslessen voor kinderen en ouders. Deze vrolijke momenten bevorderen motorische ontwikkeling, zelfvertrouwen en sociale verbondenheid. Tegelijk versterken ze de band tussen ouder en kind en laten ze zien hoe belangrijk spel en creativiteit zijn voor de ontwikkeling. Tijdens de lessen leren ouders kinderliedjes die thuis kunnen worden herhaald, terwijl kinderen dansjes en gebaren uitvoeren en spelenderwijs nieuwe woorden en bewegingen ontdekken.

“Mijn zoon Junayed, heeft het syndroom van Down en een aangeboren hartafwijking. Hij krijgt in het vroeghulpprogramma therapie en onderwijs, wat een enorme steun is voor zijn ontwikkeling. Zelf volg ik hier een cursus naaien en handwerk om onafhankelijk te worden. Inmiddels verdien ik mijn eigen inkomen en kan ik bijdragen aan de kosten voor mijn zoon. De school zet zich bovendien in om medische ondersteuning voor zijn hartafwijking te regelen. Ik ben ontzettend dankbaar voor hun zorg en voortdurende steun aan ons”. - Rojina Akter – moeder

Intensieve zorgkinderen

Drie dagen in de week komen 21 kinderen met een intensieve zorgvraag naar het centrum. Het gaat om kinderen met zeer complexe handicaps die volledig afhankelijk zijn van hun ouders en vaak naast hun beperking, te maken hebben met bijkomende lichamelijke klachten of aandoeningen. Zo hebben sommige kinderen een hartafwijking of voedingsproblemen, terwijl anderen kampen met ernstige vormen van epilepsie. In Bangladesh worden hun ouders door artsen helaas vaak gezien als makkelijke doelwitten: hun hoop op verbetering wordt misbruikt. Zo worden kinderen regelmatig onnodig en overvloedig met medicatie behandeld. In het centrum vinden ouders een luisterend oor. Therapeuten kijken samen met hen naar wat een kind écht nodig heeft, bieden praktische ondersteuning waar mogelijk en helpen bij het zoeken naar financiering voor kostbare operaties. De activiteiten zijn gericht op therapie, beleving en plezier maken.

In 2025 haalden twee leerkrachten en de manager van ons project hun Bachelor in Special Education, hiermee voldoen we aan een richtlijn opgesteld door het Ministerie van Sociale Zaken voor speciaal onderwijs.

Tussen de groene velden van Bag Baniajuri staat een eenvoudig huis van golfplaten. Daar woont Morium. Bij haar geboorte kreeg ze zuurstofgebrek, met directe gevolgen: een stijf lichaam, schrikreacties op geluiden, en een ontwikkeling die moeizaam op gang kwam. Wat andere kinderen vanzelf deden, moest zij met grote inspanning leren. Haar wereld was klein, stil en vol onzekerheid.

Haar ouders klopten bij het vroeghulpcentrum aan en langzaam begon er iets te veranderen. Dag na dag, week na week, werkten therapeuten met haar. Ze leerden haar hoe ze haar hoofd kon optillen, hoe ze kon zitten, hoe ze kon grijpen. Haar moeder, Salma, was altijd bij haar, moedigde haar aan, oefende thuis verder. Morium is nu een kind vol leven, ze kruipt, ze lacht, maakt contact met andere kinderen en leert. Haar ouders dromen groot: dat ze ooit zelfstandig zal zijn, dat ze naar school kan, dat ze een leven zal leiden vol waardigheid en vreugde.

'Dankzij Niketan heeft onze dochter een toekomst, ze heeft ons geleerd dat vooruitgang mogelijk is, stap voor stap.'

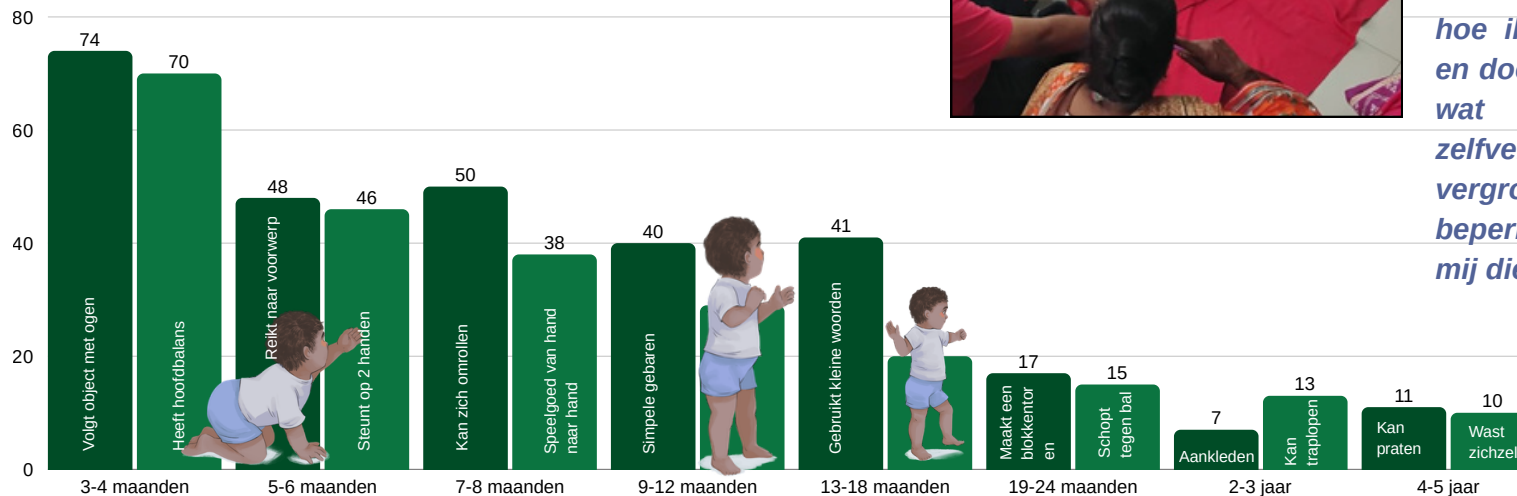

Ontwikkeling van de kinderen

Om beter inzichtelijk te krijgen hoe de kinderen zich ontwikkelen meten we de mijlpalen van de kinderen. Voor de kinderen van onze vroeghulp en intensieve zorgkinderen meten we de ontwikkelingsmijlpalen vanaf 3 maanden t/m 5 jaar. De meting maakt inzichtelijk of de kinderen qua kalenderleeftijd en ontwikkeling 'op schema' lopen, of dat er een disharmonie is. Tevens kunnen de leerkrachten/therapeuten de meting gebruiken om leerdoelen te bepalen en om ouders eenvoudig inzicht te geven in de ontwikkeling van hun zoon/dochter.

Het gaat om **75** kinderen in de leeftijd van enkele maanden tot 15 jaar.

Vergeleken met vorig jaar zien we bij een grote groep kinderen vooruitgang in verschillende ontwikkelingsdomeinen. Een kleinere groep kinderen ontwikkelt zich redelijk in lijn met de kalenderleeftijd. Van hen verwachten we dat zij kunnen doorstromen naar ons speciaal onderwijs en op termijn mogelijk naar het regulier onderwijs. Voor een grote doelgroep geldt dat zij, vanwege de complexiteit van hun beperking, uiteindelijk zullen doorstromen naar onze zorg-ontwikkelgroep of naar zorg en ondersteuning in de thuissituatie.

Training eerste hulp aan kinderen

Om beter te kunnen reageren op incidenten zoals een val of epileptische aanval, volgden onze medewerkers een tweedaagse training 'eerste hulp aan kinderen' in samenwerking met de Zweedse organisatie First Aid Centre. Ze leerden situaties te beoordelen, reanimeren, omgaan met verslikking, verdrinking, wonden en vergiftiging, en kregen speciale aandacht voor epilepsie. De training verhoogt de veiligheid van onze kinderen, versterkt de deskundigheid van ons team en wordt vanwege het enthousiasme regelmatig herhaald en mogelijk ook aan vrijwilligers aangeboden.

“Gedurende mijn loopbaan heb ik verschillende trainingen gevolgd in het werken met kinderen met een beperking. De training in Eerste Hulp en reanimatie was echter de eerste in zijn soort in mijn professionele ontwikkeling – en werkelijk levens veranderend. Ik leerde hoe ik in noodsituaties snel en doeltreffend kan handelen, wat mijn kennis én zelfvertrouwen enorm heeft vergroot. Als vrouw met een beperking heeft deze training mij diep gesterkt”- Sukla

Op 10 november ontving ons centrum in Baniajuri hoog bezoek van Divisiecommissaris Sharaf Uddin Ahmed Chowdhury, vergezeld door de districtscommissaris, de magistraat van Manikgonj en een Upazila Nirbahi Officer (een hooggeplaatst ambtenaar van de lokale overheid die verantwoordelijk is voor de uitvoering van overheidsbeleid in een subdistrict).

Tijdens hun bezoek namen zij een kijkje in de klaslokalen en spraken zij hun grote waardering uit voor het werk van DRRA en de onvermoeibare inzet van de moeders, die zij omschreven als de ware helden achter de ontwikkeling van de kinderen. Het bezoek werd in een feestelijke sfeer afgesloten met taart. Aansluitend volgde een concreet verzoek van de Upazila Nirbahi Officer voor een aanvraag financiële ondersteuning voor het centrum. Dit resulteerde in een eenmalige donatie van € 850, wat het vertrouwen in en de erkenning van ons werk op overtuigende wijze onderstreept.

**'De moeders zijn de ware helden
achter de ontwikkeling van de
kinderen.'**

Speciaal onderwijs

Het speciaal onderwijs in Baniajuri en Ghior bestaat uit verschillende klassen, afhankelijk van het niveau en de beperking van de kinderen. Zo is er een structuurklas voor kinderen met autisme en zijn er diverse voorbereidende klassen voor kinderen met een lichte verstandelijke en/of lichamelijke beperking, die mogelijk uiteindelijk kunnen doorstromen naar het regulier onderwijs. De lessen zijn thematisch opgebouwd. In iedere klas worden, binnen de belevingswereld en op het niveau van het kind, activiteiten aangeboden die aansluiten bij het thema. In 2025 ontvingen 70 kinderen speciaal onderwijs.

Naast onderwijs richten wij ons op het ontwikkelen van essentiële levensvaardigheden, zoals sociale interactie, zelfstandigheid en verantwoordelijkheid.

“Ik ben gelukkig en op mijn gemak als ik met mijn vrienden speel en leer. Dit jaar ging ik naar een hogere klas. Eerst miste ik mijn oude vrienden, maar ik ben heel blij met mijn nieuwe vrienden, Yeasin, Tamanna en Ariyan”. – Rifadul Islam.

Deze vaardigheden versterken we onder andere met maandelijkse gezamenlijke kook- en schoonmaakdagen. Tijdens de schoonmaakdagen leren kinderen en ouders het belang van hygiëne en de specifieke gezondheidsrisico's voor kinderen met een complexe beperking. Tegelijk oefenen de kinderen in samenwerken, communiceren, taakverdeling en het opvolgen van instructies. Dit helpt hen inzicht te krijgen in hun eigen sterke en minder sterke kanten.

Daarnaast organiseren we regelmatig ontspannende en feestelijke activiteiten. Zo sluiten we de winter af met een cakefestival, waarbij ouders en kinderen zelfgemaakte cakes delen. De kinderen ontdekken verschillende smaken, geuren, structuren en kleuren, wat zorgt voor een rijke zintuiglijke ervaring en veel enthousiasme bij zowel kinderen als ouders.

Ook de jaarlijkse Eid-vieringen zijn een belangrijk moment van verbinding. Samen bereiden we traditionele gerechten en verzorgen de kinderen culturele optredens. Tijdens de gezamenlijke maaltijd delen zij persoonlijke ervaringen, wat bijdraagt aan openheid, vreugde en saamhorigheid. Voor kinderen die thuis geen Eid kunnen vieren, zijn dit extra waardevolle herinneringen.

community scholen

In Narchi en Doulatpur bieden twee community scholen inclusief onderwijs aan 25 kinderen met een beperking. Met volledige steun van de lokale gemeenschap krijgen deze kinderen, die zich in het reguliere onderwijs vaak onbegrepen voelden, een veilige plek waar zij zich thuis voelen en zich kunnen ontwikkelen.

De betrokken leerkrachten zorgen voor een stimulerende leeromgeving waarin kinderen zich gezien en gewaardeerd voelen. Dit resulteerde in meetbare leerwinst. Daarnaast draagt de positieve en interactieve sfeer sterk bij aan het zelfvertrouwen en het gevoel van verbondenheid van de kinderen. De impact van de scholen reikt verder dan het onderwijs alleen. Binnen de dorpen groeit het respect en de zorg voor kinderen met een beperking, wat bijdraagt aan een inclusievere gemeenschap.

Ushmi (7) is een meisje met het syndroom van Down dat wordt omringd door de onvoorwaardelijke liefde van haar ouders. Toen zij merkten dat Ushmi zich langzamer ontwikkelde dan andere kinderen, gingen ze vastberaden op zoek naar de juiste zorg en ondersteuning. Die vonden ze bij de Amorjoti Special School, waar ze zich meteen geraakt voelden door de warme, kindvriendelijke en veilige sfeer.

Al snel bloeide er een bijzondere vriendschap op met haar klasgenootje Aiman. Samen zijn ze bijna onafscheidelijk. Met stralende gezichten, gedeelde binnenpretjes en pure kinderlijke vreugde bewegen ze zich door de school en de speeltuin. Hun favoriete moment van de dag is samen dollen op de grote trampoline. In het begin keek Ushmi vooral naar Aiman en imiteerde ze zijn sociale vaardigheden, maar spelenderwijs groeide haar zelfvertrouwen. Inmiddels groet ze anderen zelfverzekerd, vraagt ze netjes toestemming voordat ze het klaslokaal binnenkomt en speelt ze vol enthousiasme met Aiman en haar andere klasgenootjes.

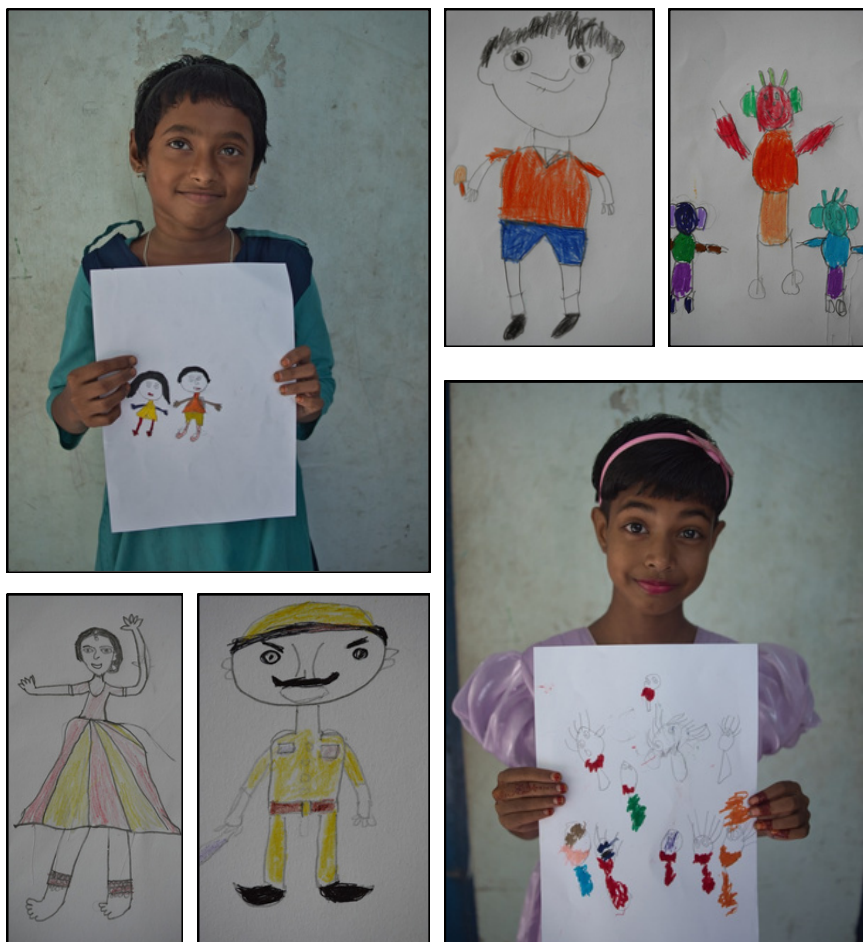
Ook op schoolgebied maakt Ushmi mooie stappen. Ze kan tellen van 1 tot 10 en heeft een liefde voor dans ontdekt waarin ze helemaal opgaat. Haar ouders kijken met ontroering en diepe trots naar haar ontwikkeling. Ze zijn dankbaar voor de zorg en toewijding van de school en zien de toekomst met hoop en vertrouwen tegemoet.

**'Spelenderwijs groeide haar
zelfvertrouwen.'**

Wat maakt onze kinderen gelukkig

In 2025 vroegen we de kinderen om te tekenen wat hen gelukkig maakt. Veel kinderen tekende hun moeder of andere familieleden. De aandacht die zij van hen krijgen zijn voor de meeste kinderen de belangrijkste geluksmomentjes. Ook spelen met vrienden werd vaak genoemd. Bij de oudere kinderen vroegen we wat ze later willen worden. Hieruit bleek dat de jongens vooral politieagent of leerkracht willen worden, terwijl de meisjes dromen van een toekomst als danseres of moeder.

Ontwikkeling van de kinderen

Om beter inzicht te krijgen in de ontwikkeling van kinderen in het speciaal onderwijs, meten we de mijlpalen van kinderen van 5 tot en met 8 jaar. Hiermee onderzoeken we of hun ontwikkeling in lijn is met hun kalenderleeftijd of dat er sprake is van een disharmonie. Er is gekozen voor een ontwikkelingsleeftijd tot 8 jaar, omdat kinderen die de vaardigheden van een 8-jarige beheersen vaak kunnen doorstromen naar het reguliere onderwijs. Daarnaast gebruiken leerkrachten en therapeuten deze metingen om leerdoelen vast te stellen en ouders op een eenvoudige manier inzicht te geven in de voortgang van hun kind.

Een aantal vaardigheden van **96** kinderen met een kalenderleeftijd van 5 t/m 21 jaar.

Vaardigheden	5-6 jaar	6-7 jaar	8 jaar			
Teken	Kan een eenvoudige tekening maken	51	Tekent een persoon met 8 lichaamsdelen	31	Tekent een persoon met 16 lichaamsdelen	3
Lezen / schrijven	Kan een woord met 3 letters schrijven	43	Kan zijn naam schrijven	45	Kan een simpele zin lezen	23
Rekenen	Begrijpt getallen	54	Kan 3 getallen terugtellen	24	Kan in tweetallen tellen	23
Sociale / emotionele vaardigheden	Kan zich op een taak concentreren	68	Begrijpt de gevoelens van anderen	62	Omringt zich graag met vrienden	86
Algemene vaardigheden	Kan met twee benen springen	69	Kan klokkijken	28	Weet de dagen van de week	28

We zien dat veel kinderen vooruitgang hebben geboekt, met name in ontwikkelingsdoelen passend bij een ontwikkelleeftijd van 5-6 jaar.

Sanfia Akter (8) woont samen met haar ouders en oudere broer in Doulatpur. Sanfia heeft het syndroom van Down. Bij haar geboorte merkte de familie dat er iets anders was. Ze hilde niet en haar lichaam voelde erg slap aan. Haar ontwikkeling verliep langzaam: ze kon pas rond haar tweede jaar zitten en kruipen, begon te lopen op vierjarige leeftijd en sprak lange tijd nog niet.

Een keerpunt kwam toen Sanfia ziek werd en haar ouders haar naar het ziekenhuis in Doulatpur brachten. Daar werd ze doorverwezen naar de fysiotherapeut van DRRA. Na onderzoek bleek dat ze geen fysiotherapie nodig had, maar meer baat zou hebben bij speciaal onderwijs. In 2024 werd ze daarom toegelaten tot de Doulatpur community school.

Sindsdien heeft Sanfia duidelijke vooruitgang geboekt. Ze kan inmiddels enkele woorden schrijven en uitspreken, maakt vriendjes en ontwikkelt haar sociale vaardigheden. Ze gaat graag naar school en blijft stap voor stap vooruitgaan. Ook voor haar familie veranderde er veel. Haar moeder sloot zich aan bij BanglaMa en begon met vlechtwerk inkomen te verdienen. Met training en financiële steun konden ze zelfs een koe kopen, wat hun gezin meer stabiliteit gaf.

'Stap voor stap vindt Sanfia haar plek en haar toekomst.'

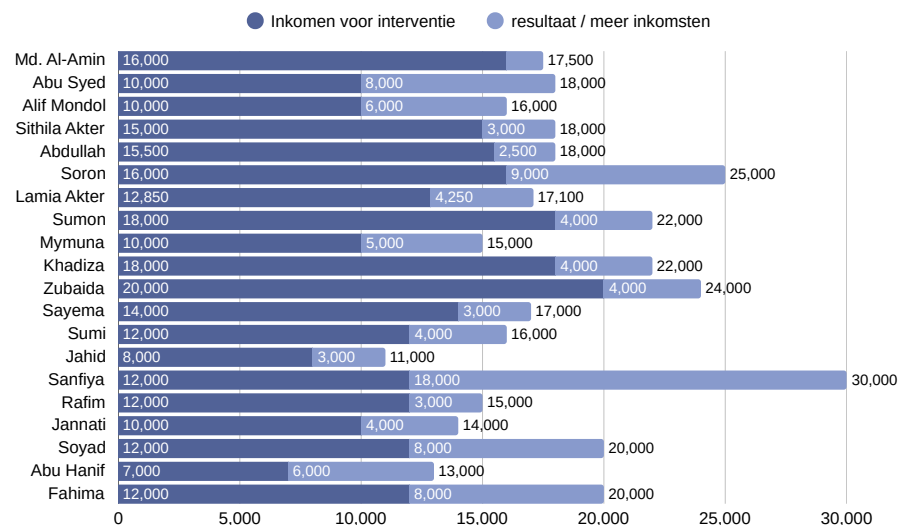
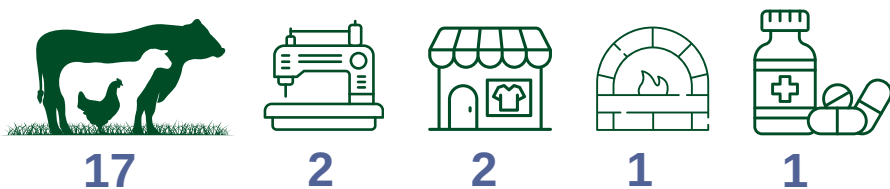
Ondersteunen van families

In 2024 boden we een intensief trainingspakket aan twintig BanglaMa ouderparen die leven in armoede of extreme armoede. Deze ouders, die vaak niet in staat waren om dagelijks twee maaltijden te verzorgen, leerden tijdens de training hun dromen en doelen te verwoorden en zelf de regie over hun leven te nemen. Elk ouderpaar ontving in 2024 en 2025 een financiële ondersteuning van 12.000 tk (€ 85).

Om de economische zelfstandigheid van de ouders verder te versterken organiseerden we in samenwerking met het Ministerie van Veeteelt, trainingen waarin ze essentiële vaardigheden leerden zoals diergezondheid, voeding, foktechnieken en marketing. De training vergrootte de kennis en het ondernemerschap van de ouders en versterkte de samenwerking met lokale overheden.

Resultaat : De gezinnen wisten hun inkomen te vergroten en ervaren nu minder financiële stress, waardoor zij beter voor hun gezin kunnen zorgen. Ook heeft de training en begeleiding een diepgaande verandering teweeggebracht in de houding en het zelfbeeld van de moeders. Uit hun verhalen en feedback blijkt dat de interventies hebben geleid tot: vergrote kennis en besluitvaardigheid, meer zelfvertrouwen en motivatie, verbeterd welzijn, onderlinge inspiratie en steun, en een cultuur van delen en leren. Deze positieve ontwikkeling toont aan dat gerichte ondersteuning en empowerment een blijvend verschil kunnen maken in het leven van kwetsbare gezinnen.

De ouders investeerde in:

BanglaMa

De samenwerking tussen 2Mothers en het Bengaalse bedrijf Beni Bonoon geeft BanglaMa vleugels. Deze groep van 50 toegewijde moeders produceert prachtige juteproducten die wereldwijd worden verkocht. Wat begon als een initiatief voor extra inkomen, is uitgegroeid tot een krachtig netwerk van vrouwen die hun talenten ontwikkelen, zelfvertrouwen opbouwen en hun gemeenschap versterken.

Dankzij een constante stroom opdrachten van Beni Bonoon groeit hun gevoel van eigenaarschap, trots en financiële zelfstandigheid. Met steun van 2Mothers en Beni Bonoon blijft BanglaMa zich ontwikkelen tot een inspirerend voorbeeld van hoe vrouwen samen bouwen aan een sterke lokale economie en een hoopvolle toekomst op het platteland.

“Ik ben Safia en ik ben doof. Ik ben de moeder van Sithila. Zij heeft een cerebrale parese. Dankzij de trainingen en financiële steun die ik heb ontvangen, heb ik laten zien - aan mijn familie en de gemeenschap - dat ik in staat ben om inkomen te verdienen en bij te dragen aan het gezinsbudget.

Mijn dochter en ik ervaren nu minder huiselijk geweld en meer acceptatie. Binnen de oudergroepen delen we onze verhalen en hebben andere moeders mij aangemoedigd om beter voor mijn kind te zorgen. Dat probeer ik nu ook elke dag te doen. Ze hebben me ook gestimuleerd om de training ‘kleding maken’ te volgen en met het geld dat ik in 2025 heb ontvangen, heb ik een naaimachine kunnen kopen. Al deze steun heeft mij meer zelfvertrouwen gegeven en een stabielere inkomen opgeleverd”.- Safia Begum

‘Met de juiste steun kan een moeder niet alleen haar inkomen veranderen, maar ook de toekomst van haar kind.’

Mantelzorg

Zeventien verandascholen maken dagelijks het verschil in het leven van kinderen met een beperking. Een toegewijd team biedt dichtbij huis inclusieve therapie en onderwijs aan kinderen en jongeren die dat het hardst nodig hebben. In 2025 maakten **197** kinderen gebruik van deze diensten – van fysiotherapie tot ondersteuning in het leren van Algemene Dagelijkse Levensvaardigheden (ADL) en stimulerende voorschoolse activiteiten.

De verandascholen zijn meer dan een zorgvoorziening – ze zijn plekken voor ontmoeting, groei en verbinding. Kinderen met én zonder beperking nemen samen deel aan groepsactiviteiten, waardoor begrip, vriendschap en inclusie van jongs af aan worden gestimuleerd.

Ook ouders en verzorgers spelen een centrale rol. Samen stellen we individuele revalidatieplannen op en bieden we praktische handvatten voor de toepassing van therapieën thuis. Onze fysiotherapeuten staan klaar om – waar nodig – oefeningen aan huis te demonstreren en persoonlijke begeleiding te geven.

De verandascholen zijn een krachtige spil in onze inclusieve gemeenschap. Ze slaan een brug tussen professionele zorg en thuissituatie, en zorgen ervoor dat elk kind met een beperking de kans krijgt om zich optimaal te ontwikkelen – midden in zijn of haar eigen vertrouwde omgeving.

“Ik ben de Upazila Nirbahi Officer (UNO), van Bagutia Union Parishad, een afgelegen gemeente die regelmatig wordt getroffen door riviererosie. Jarenlang is Bagutia Union verstoken gebleven van zowel overheids- als particuliere diensten. Ik hoorde voor het eerst over de verandascholen tijdens een bijeenkomst op Upazila-niveau. Ik liet mijn team van huis tot huis gaan om kinderen met een beperking te identificeren (107) en heb de bevindingen aan DRRA voorgelegd. Nu is er een verandaschool en krijgen kinderen met een beperking de essentiële zorg en ondersteuning. Ik heb een beter begrip gekregen van handicaps en inclusie. Met steun van het Union Parishad-fonds konden we dit jaar verschillende overheidsvoorzieningen voor mensen met een beperking aanbieden.” - Md. Amjad Hossen

Praktische thuishulp

Naast de 17 verandascholen bieden wij ook praktische thuishulp aan **111** kinderen. Het betreft kinderen die regulier onderwijs volgen en uitsluitend fysiotherapie nodig hebben, kinderen met complexe handicaps die niet langer naar een school of verandaschool kunnen gaan, en kinderen die tijdelijk niet naar school kunnen vanwege familieomstandigheden.

De ondersteuning vindt plaats in de vertrouwde thuissituatie en is afgestemd op de specifieke behoeften van het kind en het gezin. Deze persoonlijke, gezinsgerichte aanpak vergroot de betrokkenheid van ouders, biedt flexibiliteit in planning, maakt het mogelijk de voortgang continu te volgen en ondersteunt het ontwikkelen van praktische levensvaardigheden in het dagelijks leven. Daar waar kinderen dicht bij elkaar wonen, organiseren we wekelijks vijf kleinschalige verandaschooltjes, waar zij samen sociale en communicatieve vaardigheden oefenen, zoals interactie, delen en samenwerken.

“Mijn naam is Md. Yunus Alli (64) en ik ben boer van beroep. Elke dinsdag organiseert het DRRA-team activiteiten op de veranda van mijn huis. Toen ze op zoek waren naar een plek om de verandaschool op te zetten, bood ik mijn veranda met plezier aan – en vandaag de dag ben ik trots op die beslissing. Kinderen met een beperking komen hier nu om te leren en te spelen. Het geeft me veel vreugde om ze te zien lachen en spelen.

Het vervult me ook met trots dat er een school voor deze kinderen bij mij thuis is. Ik voel me vereerd om deel uit te maken van iets dat deze kinderen geluk en inclusie brengt. Ik ben ook lid geworden van de commissie voor de bestrijding van misbruik van mensen met een beperking. Ik heb grote bewondering voor het werk van het CBR-team – ze zijn vriendelijk, toegewijd en altijd bereid om te helpen. Ik ben er vast van overtuigd dat dit initiatief moet worden voortgezet en ik hoop dat ze de gemeenschap bewust blijven maken van de rechten en inclusie van mensen met een beperking”.

**‘Het geeft me veel vreugde
om de kinderen te zien
lachen en spelen.’**

Samenwerking ziekenhuis Daulatpur

Onze activiteiten in het ziekenhuis van Daulatpur hebben het afgelopen jaar de gezondheid en revalidatie van mensen met een beperking, vooral kinderen, aanzienlijk verbeterd. Door samenwerking met lokale gezondheidsdiensten ontvingen 31 kinderen en 26 volwassenen regelmatige therapie en medische begeleiding, terwijl 425 personen werden geïdentificeerd en ondersteund bij het verkrijgen van een officiële invaliditeitskaart. Daarnaast kregen 21 kinderen financiële steun voor essentiële medicijnen en werden 9 kinderen begeleid tijdens ziekenhuisopnames. Met speciale wachtrijen en gratis consultatietickets is de toegankelijkheid van ziekenhuiszorg voor mensen met een beperking verder verbeterd, waardoor de continuïteit van zorg en inclusieve gezondheidspraktijken in de regio zijn versterkt.

Vrijwilligers

Al meer dan tien jaar werkt Niketan binnen het mantelzorgprogramma samen met bijna **120** vrijwilligers. Zij spelen een sleutelrol in het vergroten van bewustwording en acceptatie van mensen met een beperking binnen de gemeenschap. Door hun inzet worden hardnekkige misvattingen doorbroken en groeit het begrip voor inclusie.

Vrijwilligers – voornamelijk middelbare scholieren en studenten – brengen wekelijks één tot twee uur door met een kind met een beperking. Zij spelen met het kind, ontlasten de familie en ondersteunen de ouders. Deze regelmatige bezoeken dragen bij aan betere zorg voor het kind en verminderen sociale isolatie. Vrijwilligers signaleren bovendien mogelijke vormen van pesten, verbaal geweld of uitsluiting en fungeren zo, als belangrijke ogen en oren in de gemeenschap. Elf vrijwilligers ondersteunen de 'community workers' bij het leiden van 17 verandascholen.

Daarnaast zetten 13 andere vrijwilligers zich in voor een inclusievere samenleving door in 22 dorpen aan 242 kinderen voor te lezen uit het boek 'Mijn naam is Runa' en seksuele voorlichting te geven (6) aan jongeren met een beperking. Vrijwilligers ondersteunen gezinnen bij het verkrijgen van een VGD kaart (geeft kwetsbare vrouwen en gezinnen toegang tot voedselhulp) en identiteitskaarten. Ook helpen zij bij het verbeteren van de toegang tot gezondheidszorg, onder andere door begeleiding naar ziekenhuizen en ondersteuning bij vaccinatieprogramma's. Doorverwijzing van nieuwe kinderen met een beperking naar verandascholen vormt ook een belangrijk onderdeel van hun werk.

“Ik kon niet langer toekijken. Als vrijwilliger bij DRRA en bij Rafim Hossen, een jongen met een beperking, zag ik hoe kinderen hem uitlachten, hem “dwaas” noemden en hem alleen lieten staan. Dat brak mijn hart. Ik wist: dit moet veranderen. Daarom riep ik de buurtkinderen bijeen en begon ik elke vrijdag en zaterdag met hen te werken. Met verhalen, gesprekken en spelletjes leer ik hen wat inclusie, respect en vriendelijkheid echt betekenen. En langzaam zie ik het verschil: het pesten stopt, Rafim wordt begroet, kinderen spelen met hem – en samen lezen ze zelfs het boek van Runa. Dat is de verandering waar ik voor sta”. - Tania

In februari bezocht het bestuur van de Ineke Feitz stichting het mantelzorgprogramma van Niketan. Onze concrete hulp, holistische aanpak en interventie in gemeenschappen voor kinderen met een handicap werd enorm gewaardeerd. Een programma van hoop voor kinderen met een complexe handicap en hun ouders. We danken de Ineke Feitz stichting voor hun steun hierin.

Rihanna (13) heeft een verstandelijke beperking en woont in Taloknigor. Na het hertrouwen van haar moeder en het overlijden van haar vader en oma, verblijft ze bij haar oudere zus. Het gezin leeft in armoede; haar zus heeft geen werk en haar man wil niet dat Rihanna blijft. Hierdoor is haar woonsituatie onzeker.

Rihanna zwerft regelmatig rond in het dorp en gaat gemakkelijk met anderen mee, wat haar kwetsbaarheid vergroot. Haar zus maakt zich extra zorgen nu Rihanna bijna in de puberteit komt.

Elke vrijdag ontvangt het gezin seksuele voorlichtingslessen van vrijwilliger Sweety. Zowel Rihanna als haar zus heeft hier veel van geleerd. De familie hoopt op een veilige plek waar Rihanna de begeleiding en bescherming krijgt die ze nodig heeft.

**'Ik hoop een veilige woonplek
te vinden voor mijn zusje.'**

Voeding

Wanneer kinderen – en in het bijzonder kinderen met een beperking – onvoldoende voedingsstoffen binnenkrijgen, kan dit hun fysieke en cognitieve ontwikkeling ernstig beïnvloeden. Daarnaast kan eten en drinken voor zowel kind als ouder een grote uitdaging vormen, wat soms leidt tot frustratie of het weigeren van eten.

Wij ondersteunen ouders door hen te leren signalen tijdig te herkennen en te begrijpen, en geven praktische handvatten om hiermee om te gaan. Tegelijkertijd bieden wij de kinderen een voedzame lunch, zodat zij de essentiële voedingsstoffen krijgen die nodig zijn voor hun groei en ontwikkeling.

135 Kinderen ontvingen een voedzame lunch

Uit onze ervaring blijkt dat deze lunches zorgen voor meer energie, beter fysiek welzijn en een grotere betrokkenheid bij leeractiviteiten. Op deze manier helpen we ondervoeding en de bijbehorende gezondheidsproblemen te voorkomen en bevorderen we gelijke ontwikkelingskansen.

Om eten bovendien als iets positiefs en plezierigs te laten ervaren, organiseren we feestelijke activiteiten zoals fruit- en cakefestivals. Ouders en kinderen nemen fruit of zelfgemaakte hartige en zoete cakes mee, die we samen op school proeven. Tijdens deze momenten leren kinderen niet alleen de namen en verschillen van fruit- en cakevarianten, maar beleven ze ook een rijke zintuiglijke ervaring: ze zien de kleuren, proeven nieuwe smaken, ruiken verschillende geuren en voelen diverse texturen. Deze activiteiten vormen telkens een dag vol enthousiasme, plezier en trots – voor kinderen én ouders.

Hulpmiddelen en medicatie

Hulpmiddelen kunnen essentieel zijn voor de ontwikkeling van kinderen met een handicap. Wanneer je kan staan, stimuleer je de botopbouw, groei, stofwisseling en de bloedsomloop, het versterkt de spieren, bevordert de ademhaling en verbetert de spijsvertering. Een rechtopstaande houding geeft een andere kijk op de wereld en maakt het mogelijk voor het kind om op ooghoogte met andere kinderen te spelen. Hoekstoelen zijn perfect voor kinderen die mogelijk hoofd-, romp- en bekkenondersteuning nodig hebben om een goede zithouding te bereiken.

In 2025 zijn de volgende hulpmiddelen en medicijnen aan kinderen uitgedeeld.

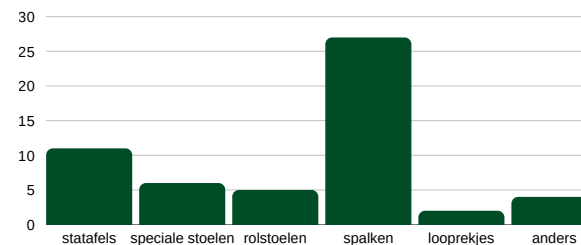
48

Kinderen ontvingen medicatie voor epilepsie.

23

Kinderen ontvingen medicatie tegen reflux.

"De medicatie heeft haar leven veranderd. We leven niet langer in constante angst voor plotselinge aanvallen. De medicijnen hebben mijn dochter de kans gegeven om een normaler leven te leiden". - md. Unus Ali, vader van Ifty.

Towa's ouders hadden alles geprobeerd: ze bezochten verschillende artsen, zochten hulp bij traditionele genezers en reisden zelfs naar een revalidatiecentrum in de stad. Elke taka die ze uitgeven, was een opoffering. Maar niets leek echt te werken. De onzekerheid drukte zwaar op hen. Terwijl andere kinderen kropen, zaten en speelden, bleef Towa (3) achter. Ze kon niet zelfstandig zitten, niet kruipen, niet eens speelgoed goed vasthouden – haar handjes lieten alles steeds weer vallen. Ze maakte nauwelijks geluidjes, alsof de wereld om haar heen te ver weg was. Tot ze hoorden over het vroeghulpcentrum in Baniajuri. Daar zou de zorg betaalbaar zijn, en de mensen werkten met hart voor de kinderen. Voor het eerst voelden ze hoop. Towa kreeg therapie en hulpmiddelen: spalken om haar voeten in een neutrale positie te houden, een statafel om haar spieren te versterken. Langzaam begon ze vooruitgang te boeken. Ze leerde met steun te staan, begon geluidjes te maken – zelfs woordjes. En als iemand tegen haar praatte, straalde ze, met een glimlach die alles zei. Haar leerkracht gelooft in haar toekomst: met blijvende therapie, de juiste hulpmiddelen en liefdevolle steun, zal Towa nog zelfstandiger worden. Misschien leert ze ooit beter praten, gaat ze naar school – wie weet zelfs verder studeren. Haar reis is nog maar net begonnen.

'Towa lacht, speelt, leert. Dat is alles wat we ooit wilden.'

Lifelong learning

Het lesprogramma 'lifelong learning' is voor jongeren (jongens en meisjes) boven de 13 jaar, met uiteenlopende denkniveaus van normaal begaafd (met een lichamelijke handicap) tot een lichte en milde verstandelijke handicap. Veel van deze jongeren hebben negatieve of vervelende ervaringen meegemaakt en daarmee een gemis of gebrek aan veiligheid, waardering en hechting gehad. Ze hebben een negatief zelfbeeld ontwikkeld en het ontbreekt hen vaak aan zelfvertrouwen. Ze twijfelen aan hun eigenwaarde.

“Mijn broer en moeder slaan me wekelijks. Gisteren sloeg mijn broer me weer. Ze worden boos op me. Mijn moeder zegt dingen zoals ‘als je doodgaat, ben ik vrij’. Soms achtervolgen jongens uit de buurt me en grijpen me, dan voelen ze aan mijn borsten. Ik vertelde het aan mijn moeder, zij zei dat ik voortaan binnen moest blijven. Ik mag sinds mijn 12e niet meer naar school. Ik voel me altijd eenzaam en huil elke dag”. – meisje 16 jaar, cerebrale parese

Om jongeren te laten ontdekken dat ze meer in hun mars hebben dan ze zelf denken, en om hen te laten ervaren dat ze gewaardeerd worden, hebben wij diverse trainingen ontwikkeld:

It's My Body: een training over seksuele voorlichting en bewustwording van het eigen lichaam.

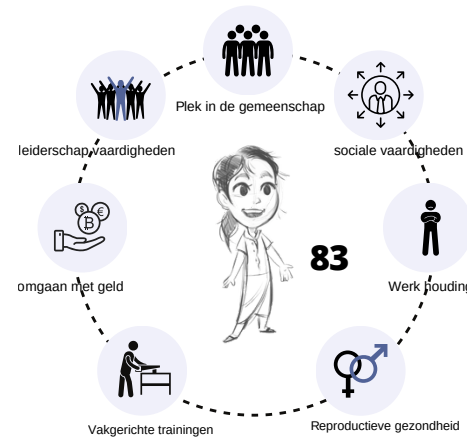
My Way to Work: gericht op het ontwikkelen van sociale vaardigheden en een positieve werkhouding.

On My Own: een training waarin jongeren leren omgaan met geld en financiële verantwoordelijkheid.

Leiderschap: een afsluitende training waarin jongeren hun rechten leren kennen en handvatten krijgen om hun eigen levenspad actief vorm te geven.

Met dit programma willen wij jongeren ondersteunen in hun persoonlijke ontwikkeling, hun zelfvertrouwen versterken en hen voorbereiden op een zelfstandiger en waardevoller leven.

“Mijn dochter kan nu geld tellen en vertelt me of iets duur is. Ik heb goede hoop voor haar toekomst”. – Moeder van Antora

Onze trainingen over seksuele voorlichting, leiderschap, bewustwording en inkomsten genererende activiteiten voor jongeren met een handicap zijn belangrijk om hun veiligheid in de gemeenschappen te vergroten.

Uit recent onderzoek naar het welzijn, ervaringen met geweld en behoeften van meisjes en jonge vrouwen blijkt echter dat we nog niet alle jongeren effectief bereiken. Dit komt niet door de kwaliteit van de trainingen, maar omdat veel jongeren het moeilijk vinden om kennis over (seksueel) ongewenst gedrag en geweld in de praktijk toe te passen. Dat is heel begrijpelijk en menselijk.

We worden ons steeds meer bewust dat seksueel geweld niet kan worden bestreden met alleen voorlichting en beleid. Het onderliggende probleem is een systeem dat meisjes met een beperking structureel laat vallen: families die eer boven veiligheid stellen, gemeenschappen die misbruik normaliseren en instellingen die ontoegankelijk of ineffectief zijn zonder steun van de familie. We weten nog niet hoeveel jongens te maken hebben met seksueel geweld, en willen hier onderzoek naar doen. Niketan zal zich beraden over hoe we met deze nieuwe inzichten het beste kunnen handelen en blijft zich inzetten om de situatie van jongeren met een handicap te verbeteren.

Jihad Hossen (17) is een jongen met cerebrale parese uit Korjona. Na de scheiding van zijn ouders woont hij bij zijn grootmoeder. Hij voelde zich lange tijd eenzaam en verdrietig, waardoor hij zich terugtrok uit de wereld om zich heen. Zijn leven veranderde toen hij deelnam aan de training "My Way to Work". Daar vond hij vrienden die hem begrijpen en ontwikkelde hij praktische vaardigheden. Hij leerde te communiceren en deel te nemen aan het sociale leven. Belangrijker nog, Jihad kreeg vertrouwen in zichzelf. Hij kan nu zelfstandig voor zichzelf zorgen, en heeft zijn droom waargemaakt: een eigen winkel!

Hij hoopt die in de toekomst uit te breiden en een echte ondernemer te worden. Dankzij deze training en de ondersteuning van het programma heeft Jihad nieuwe hoop en perspectief voor de toekomst gekregen.

'Ik hoop ooit een echte ondernemer te worden.'

Nieuwe modules

In afsluitende interviews, waarin jongeren werd gevraagd wat zij nog meer zouden willen leren, kwam regelmatig het verzoek naar voren om een module over het huwelijk en het starten van een gezin. Om beter inzicht te krijgen in de specifieke vragen en behoeften van de jongeren, zijn vervolgenterviews gehouden. Hieruit is in 2025 de eerste conceptversie van een trainingsmodule ontwikkeld, waarin aandacht wordt besteed aan verschillende vormen van het huwelijk en de rechten van partners binnen het huwelijk. Ook thema's zoals partnergeweld en het aanvragen van een scheiding komen aan bod. Deze module is van groot belang, omdat huwelijken van jongeren met een beperking helaas relatief vaak vroegtijdig eindigen in een scheiding. Door hen te informeren en bewust te maken van hun rechten en verantwoordelijkheden, willen we bijdragen aan duurzame relaties en persoonlijke weerbaarheid.

Op verzoek van ouders heeft Niketan ook een trainingsmodule ontwikkeld over seksualiteit, handicap en huwelijk. In deze training krijgen ouders inzicht in seksualiteit en de normale seksuele ontwikkeling. Daarnaast wordt besproken welke invloed een matige verstandelijke of fysieke beperking kan hebben op de seksuele ontwikkeling.

Ouders leren in deze training welke rollen en verantwoordelijkheden belangrijk zijn voor een succesvol huwelijk en welke gevolgen een geforceerd huwelijk kan hebben. De volledige trainingsmodule, inclusief alle opdrachten en spellen, is vertaald naar het Bengaals. Na een train-de-trainers-programma is de module klaar voor gebruik.

Versterken van jongeren

Jongeren met een handicap behoren tot de meest gemarginaliseerde en armste groepen ter wereld. Hun basisrechten worden vaak niet vervuld en volledige maatschappelijke acceptatie blijft voor velen onbereikbaar. Uit interne onderzoeken blijkt dat werkgelegenheid de sleutel is tot zelfstandigheid, onafhankelijkheid, respect en een gevoel van zingeving.

In 2025 hebben we 10 jongeren, voornamelijk jonge vrouwen, begeleid naar werk. Deze jongeren waren geen onbekenden voor DRR/Niketan; ze kwamen als kind al naar onze projecten en volgden later één of meerdere trainingen uit ons 'Right to Decide'-traject. We selecteerden jonge vrouwen die graag wilden werken en waarvan we wisten dat dit hun positie binnen het gezin zou versterken. Na de eerste selectie gingen we samen met de jongeren en hun ouders meerdere keren in gesprek om te bepalen welke inkomsten genererende activiteiten het meest realistisch en haalbaar waren. In september ontvingen zij een startkapitaal van 60.000 tk (€450) om hun activiteiten daadwerkelijk te starten.

“Mijn naam is Santo (17). Ik ben geboren met een lichamelijke beperking en groeide op in extreme armoede. Omdat mijn vader ziek is, draag ik de verantwoordelijkheid voor het gezinsinkomen. In 2024 ontving ik een koe. Ze is inmiddels drachtig en staat voorlopig bij ons in huis, omdat we nog geen stal kunnen bouwen. Toch heeft deze ene koe alles veranderd. Ze gaf ons hoop, waardigheid en het vertrouwen dat er wél een toekomst voor ons is”.

Het ondersteuningsprogramma en de participatie bijeenkomsten in de jongerengroepen stelt de jongeren niet alleen in staat een inkomen te verwerven, maar draagt ook bij aan hun sociale waardigheid, zelfredzaamheid en toekomstperspectief. Het programma laat zien dat jongeren, met de juiste ondersteuning en middelen, zowel economisch als sociaal kunnen participeren en groeien.

Afroza (19) heeft cerebrale parese en volgde bij Niketan alle Right to Decide-trainingen. Haar droom was om een eigen cosmeticawinkel te starten, maar toen haar vader vanwege leukemie zijn kruidenierszaak moest sluiten, besloot zij – met financiële ondersteuning van Niketan – de winkel voort te zetten.

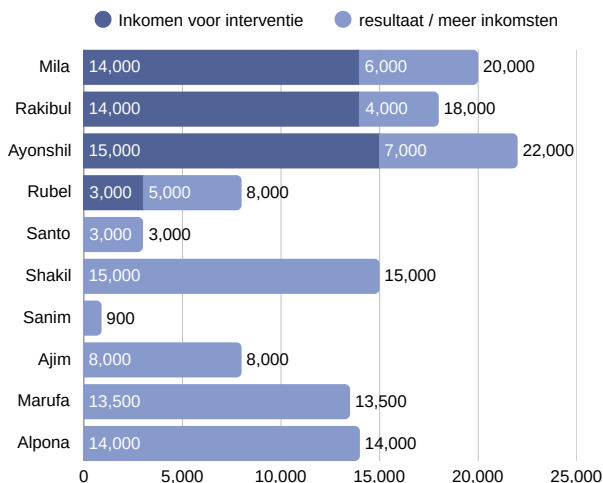
De winkel loopt goed: medewerkers van nabijgelegen ngo's komen dagelijks langs voor thee en boodschappen. Dankzij deze steun verwacht Afroza maandelijks ongeveer 10.000 Tk (€ 70) winst te behalen, waarmee de behandeling van haar vader kan worden betaald.

Omdat Afroza nu de enige kostwinner in het gezin is, is een eventueel huwelijk uitgesteld – iets waar zij zelf blij mee is. Ze is trots dat ze haar familie kan ondersteunen en dat haar zelfstandigheid zichtbaar is gegroeid.

**'Ik ben trots dat ik mijn familie
kan helpen.'**

Omdat het nog te vroeg is om de impact van 2025 te laten zien, tonen we de impact een jaar na de ondersteuning van de 10 jongeren in 2024. Deze jongeren ontvingen ieder 40.000 tk (ong. € 300,-) en wisten hiermee het gezinsinkomen gemiddeld met Tk 7.640 per maand te verbeteren.

Houtbewerking

In de houtgroep werken acht jongens gezamenlijk aan de productie van verschillende producten. Dit biedt hen de mogelijkheid om te werken met minimale eisen aan vaardigheden en kennis, terwijl zij leren verantwoordelijkheid te dragen en te delen. De moeilijkheidsgraad van de werkzaamheden wordt stapsgewijs opgebouwd, zodat jongeren zich op basis van hun werkcompetenties kunnen blijven ontwikkelen.

Naast technische vaardigheden leren de jongeren samenwerken, omgaan met collega's en gezagsverhoudingen, doen ze actief mee en verwerven zij maatschappelijke waardering. Samen maken zij hulpmiddelen zoals statafels, speciale stoelen en looprekjes. Afhankelijk van hun werkcompetenties en verworven vaardigheden kunnen sommige jongeren uiteindelijk doorgroeien naar een werkplek buiten de organisatie.

Andere vakgerichte trainingen

Handwerk : 5 jonge vrouwen en 9 moeders leren vaardigheden als opmeten, aftekenen, knippen, zomen en naaien. Het zijn vaardigheden waar nog steeds veel vrouwen interesse in hebben en waarmee ze thuis wat inkomsten kunnen genereren.

Landbouw : Op de zorgboerderij verbouwen we organische groenten en leren 10 jongens zorgdragen voor de veestapel die bestaat uit schapen, eenden, kippen en twee koeien.

Naast onze eigen trainingen organiseren we met het lokale ministerie van veeteelt, driedaagse trainingen over het verzorgen van vee. Deze zijn voor zowel ouders als voor jongeren.

Residentiële zorg

Woon-zorgboerderij Afroza Place is dit jaar grondig gerenoveerd. Er zijn maatregelen genomen om verdere erosie te voorkomen, nieuwe waterleidingen aangelegd, verouderd sanitair vervangen en de elektriciteitsvoorziening verbeterd. Ook de schade door wateroverlast is vakkundig hersteld. Daarnaast is een nieuwe keuken gebouwd, met betere en veiligere werkomstandigheden voor de kok, en een kantine gerealiseerd waar jongeren gezamenlijk kunnen eten en ontspannen. Twee jongeren zijn uitgestroomd en wonen weer thuis, hun gedrag is zodanig veranderd dat thuis wonen weer mogelijk is. Bij een andere jongere Russel ging het thuis echter al een tijdje niet meer goed en inmiddels heeft hij zijn plekje in Afroza Place gevonden. Afroza Place is een veilige en vertrouwde woonomgeving voor jongvolwassenen met een complexe zorgvraag. Een plek waar zij kunnen wonen, leren en leven, en waar ruimte is voor vriendschap, saamhorigheid en geborgenheid.

Imran (21) woont al enkele jaren op Afroza's Place. Hij heeft een spastische verlamming in al zijn ledematen. In Nederland zou hij waarschijnlijk afhankelijk zijn van een elektrische rolstoel, aangepaste huisvesting en zorg op oproep. Je zou hem hier zeker niet zomaar lopend over straat zien gaan. Niet omdat hij het niet kan of wil, maar omdat het systeem hem dat zou afraden.

Op Afroza's Place beweegt Imran zich zelfstandig, in zijn eigen tempo en op zijn eigen manier. Hij loopt, werkt dagelijks in de houtgroep en vaart zelfstandig naar de overkant van de rivier om zijn moeder te bezoeken.

Zijn lichaam werkt niet altijd mee, maar hij werkt mét zijn lichaam. Waar anderen beperkingen zien, ziet Imran mogelijkheden. Zonder overbescherming krijgt hij de ruimte om te ontdekken wat hij zelf kan.

Leven met een handicap is in Bangladesh niet makkelijk; voorzieningen zijn schaars en het leven is fysiek zwaar. Toch laat Imran zien dat vertrouwen, ruimte en eigen regie soms belangrijker zijn dan hulpmiddelen voor een volwaardig bestaan.

'Niet zijn handicap bepaalt wat hij kan, maar de ruimte die hij krijgt om het zelf te ontdekken.'

Context en samenleving

De samenwerking met de gemeenschappen is de afgelopen jaren geleidelijk gegroeid en succesvol gebleken, doordat wij goed hebben geluisterd naar de behoeften van ouders, kinderen en de gemeenschap zelf. Wij werken (of werkten) in totaal in **38** gemeenschappen. Dit zijn niet elk jaar dezelfde locaties: wanneer onze ondersteuning niet langer nodig is, doen wij in andere gemeenschappen een survey en gaan wij in overleg met de lokale overheid om te bepalen waar onze inzet het meest nodig is.

Ons werk heeft geleid tot meer bewustwording en betrokkenheid binnen de gemeenschap en bij de lokale overheid. Zo worden wij inmiddels betrokken bij begrotingsbesprekingen en zien we concrete verbeteringen, zoals de toelating van kinderen met een handicap tot basisscholen, betere voorzieningen in openbaar vervoer en gezondheidsklinieken en een inclusievere benadering door apothekers. Daarnaast zijn gezinnen met een kind met een handicap opgenomen in sociale vangnetprogramma's en ontvangen zij aanvullende ondersteuning, zoals bomen, zaden, kippen en geiten.

Samenwerking met Union Parishads

Er zijn 15 UP's in Ghior en Daulatpur Thana. Zij worden ondersteund door commissies, bestaande uit gekozen vertegenwoordigers van de UP's. Een UP is verantwoordelijk voor participatie van de lokale bevolking en ze houden zich bezig met onderwijs, gezondheid, gezinsplanning, sociaal welzijn en rampenbeheer, en landbouw, visserij en veeteelt. In 2025 kregen 225 ouders een structurele financiële vergoeding en 80 kinderen de zogenaamde Golden Citizen kaart waar diverse uitkeringen en tegemoetkomingen mee aangevraagd kunnen worden.

“Sinds mijn ontmoeting met DRRA zie ik het als mijn missie om mensen met een beperking te ondersteunen en samen het verschil te maken. Ik ondersteun hen waar ik kan. Jaarlijks zorg ik voor de uitdeling van dekens, TCB-passen (met deze kaart kunnen zij tegen sterk gereduceerde prijzen essentiële goederen kopen, zoals rijst, olie, suiker en andere basisvoedingsmiddelen.) en ‘Food-for-Work’-hulp aan mensen met een beperking. Ik bewonder het belangrijke werk dat DRRA verricht en voel mij vereerd om samen met hen het verschil te kunnen maken”. - Md. Shirajul Islam

Samenwerking stakeholders

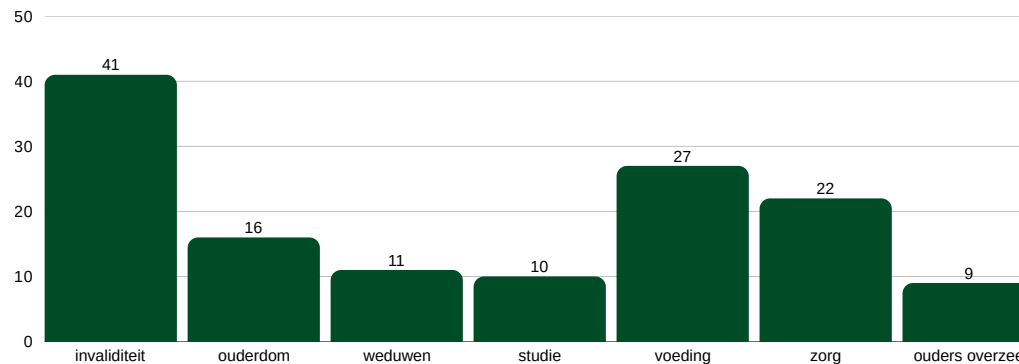
We hebben aanzienlijke vooruitgang geboekt in het opbouwen van partnerschappen met lokale overheden, niet-gouvernementele organisaties en instellingen in de particuliere sector. Deze samenwerkingen hebben concrete voordelen opgeleverd voor kinderen met een beperking en hun gezinnen. Zo ontvingen gezinnen van het Social Welfare Department ondersteuning voor diverse uitkeringen en medische voorzieningen, terwijl het Ministry of Foreign Affairs negen kinderen ondersteunde van wie één ouder in het buitenland werkt. Vanuit het Ministry of Women Affairs ontvingen diverse vrouwen een zwangerschapsuitkering (9) of een eenmalige financiële ondersteuning (29) voor hun gezin.

225

Gezinnen ontvingen een VGF kaart voor structurele financiële hulp

Financiële ondersteuning:

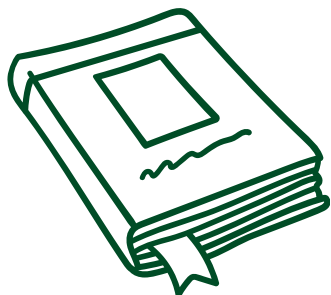

EID donatie

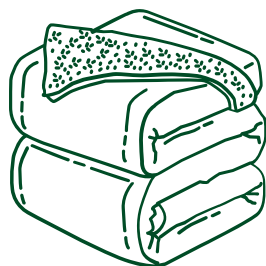
65

Educatie:

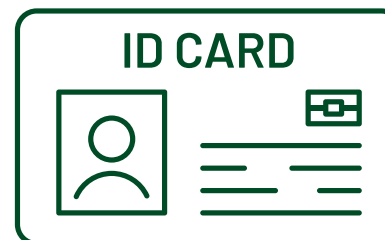
40

Kinderen ontvingen schoolgeld.

506

Kinderen ontvingen een deken tegen de winterkou.

80

Kinderen ontvingen een ID kaart.

Vervoer:

1

Gezin ontving een CNG.

Sanitair:

5

1

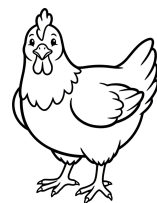
Agrarisch:

33

37

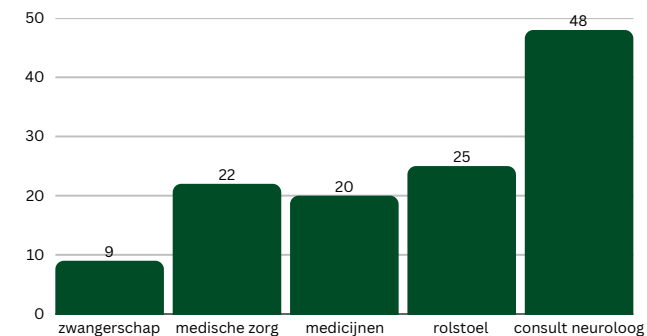

25

11

Medisch:

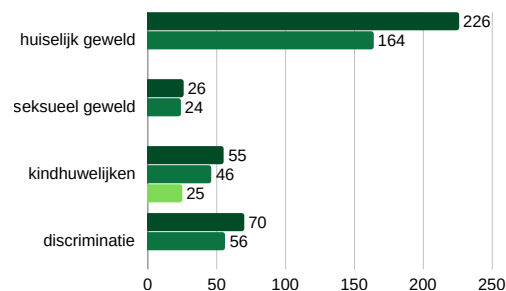

Focusgroep discussies

In 42 dorpen zijn de afgelopen jaren interactieve focusgroepdiscussies (FGD's) georganiseerd met gemiddeld 30 deelnemers. De bijeenkomsten vinden wekelijks(14), maandelijks(25) of per kwartaal(3) plaats en richten zich op thema's als (gender)gelijkheid, inclusie van mensen met een beperking, kindhuwelijken en verschillende vormen van geweld en vernedering. FGD's worden gezien als een belangrijk instrument om inclusie te bevorderen en geweld tegen mensen met een beperking terug te dringen. Om de impact te volgen is een eenvoudige monitoringtool ingezet.

In dorpen met wekelijkse FGD's is een positief effect zichtbaar: de sociale betrokkenheid neemt toe en burens spreken elkaar vaker aan op mishandeling of misbruik. In dorpen met minder frequente bijeenkomsten voelen ouders en jonge vrouwen zich nog minder vrij om ervaringen met discriminatie of geweld te delen.

Verder zien we dat de meeste meldingen betrekking hadden op huiselijk geweld (226), waarvan 164 zijn opgevolgd. Meldingen van seksueel geweld (26) kregen in 24 gevallen passende opvolging.

Daarnaast werden 55 kindhuwelijken gemeld; in 46 gevallen is actie ondernomen en 25 kindhuwelijken zijn voorkomen. Ook waren er 70 meldingen van discriminatie van mensen met een beperking, waarvan 56 zijn opgevolgd, bijvoorbeeld door bemiddeling bij onrechtmatige inbeslagname van land. Tot slot blijken de FGD's in Daulatpur actiever en meer betrokken dan die in Ghior.

Samenwerking regulier basisonderwijs

Inclusief onderwijs vraagt om een flexibel onderwijssysteem dat zich aanpast aan het kind, en niet andersom. In Nederland staat al jaren het idee centraal dat zoveel mogelijk kinderen in het regulier onderwijs horen, met extra ondersteuning waar dat nodig is. Ook Bangladesh heeft wetten en beleid die recht op onderwijs voor kinderen met een beperking erkennen. Maar in beide landen bestaat een kloof tussen beleid en praktijk. Nederland worstelt met organisatie en financiering; Bangladesh vooral met middelen en politieke stabiliteit. In beide gevallen zijn goed opgeleide leraren, die ondersteund worden, samenwerking tussen scholen en betrokkenheid van ouders cruciaal om kinderen de juiste kansen te geven.

In april 2025 stond de [Global Disability Summit](#), een krachtige wereldwijde stap richting inclusie van mensen met een handicap. Voor het eerst spraken regeringen en ontwikkelingspartners af dat minstens 15% van de nationale ontwikkelingsprogramma's expliciet gericht moet zijn op deze groep – goed voor 15% van de wereldbevolking. Maar zowel Nederland als Bangladesh was bij deze summit afwezig.

De passiviteit van zowel Nederland als Bangladesh is zorgwekkend en ondermijnt de internationale belofte om "niemand achter te laten". Niketan ondersteunt in Bangladesh 40 basisscholen in het vormgeven van passend onderwijs. Met de door Niketan ontwikkelde module 'Disability inclusive teaching' bieden we schoolbesturen en leerkrachten in Bangladesh een praktische training waarin zij hun kennis en vaardigheden uitbreiden, zodat zij leerlingen met verschillende ondersteuningsbehoeften kunnen begeleiden. Daarbij stimuleren we samenwerking tussen speciaal onderwijs en het reguliere onderwijs. De module 'Disability Inclusive teaching' is onderdeel van ons [Stories for Inclusion](#) project. In 2026 gaan we met 10 nieuwe scholen samenwerken.

Sadia (21) droomde al sinds ze klein was van één ding: lerares worden. Als kind speelde ze 'schooltje' met de buurtkinderen. Die droom hield haar staande, want op school was het allesbehalve leuk, ze werd genegeerd of uitgelachen door medeleerlingen. Maar vandaag de dag staat Sadia voor de klas – niet als leerling, maar als vrijwilliger. Ze bezoekt twintig basisscholen in Ghior en vertelt daar 'Runa's Story', een verhaal over een meisje met een beperking dat leert om trots en sterk te zijn. Voor Sadia is dit verhaal niet zomaar een les; het is haar eigen leven, in woorden gevangen. Door haar sessies hebben 4.320 kinderen geleerd over inclusie. Ze zien nu wat Sadia al jaren weet: dat elk kind ertoe doet, met of zonder beperking. Als kinderen haar 'Madam' noemen, voelt ze trots – niet om de titel, maar omdat ze een stap dichterbij haar droom is. "Ik wil lerares worden," zegt ze vastberaden. "Omdat ik weet hoe het voelt om anders te zijn. Ik wil dat geen enkel kind zich ooit zo alleen voelt als ik toen. Als lerares wil ik scholen toegankelijker maken en elk kind de kans bieden om te leren, dromen en groeien. Niketan gaf mij een stem en nu gebruik ik die stem om anderen te helpen.

**' Ik wil een klas waar ieder kind
zich welkom voelt.'**

Kennisoverdracht

Om meer kinderen en jongeren met een handicap in Bangladesh te kunnen bereiken delen we sinds 2018 onze kennis.

Stories for Inclusion

In 2025 werd Niketan gekozen als één van de maatschappelijk doelen van het bedrijf MiWebb. MiWebb bouwde voor Niketan en partner Biblionef de Stories for Inclusion website. Deze website maakt het mogelijk om ervaringen in het project te delen en om de in 2024 gemaakte module beschikbaar te stellen voor geïnteresseerden.

Met hulp van een vrijwilliger van Biblionef maakten we ook een luisterboek van het Runa verhaal in het Nederlands, Engels en Bengaals. Dit omdat sommige kinderen lezen moeilijk vinden. Denk aan kinderen met dyslexie, motorische beperkingen, visuele uitdagingen of concentratiestoornissen.

In Ghior en Daulatpur lezen dertien vrijwilligers wekelijks voor uit het boek "Mijn naam is Runa". Het project bereikt kinderen die thuis geen verhalende boeken hebben en helpt hen begrijpen dat kinderen met en zonder handicap dezelfde angsten, dromen en emoties hebben en vriendschap zoeken. Naast het voorlezen spelen de kinderen het verhaal na, zingen en dansen ze, terwijl ouders en dorpsbewoners meekijken en zich bewust worden van de gevolgen van pesten. Het project bevordert zo empathie, begrip en inclusie in de gemeenschap.

In november vond een Runa-boekcompetitie plaats waaraan 21 scholen en 63 leerlingen deelnamen. Iedere school kreeg drie vragen die beantwoord moesten worden, en de leerling met de beste antwoorden werd beloond met een prijs. De burgemeester opende de competitie en reikte aan het einde de prijzen persoonlijk uit. In december stonden we met een [artikel](#) over het project in het Asian Journal of Inclusive Education.

Resultaten

In samenwerking met DRRA en BRAC zijn de volgende resultaten geboekt:

6.230
Scholen

6.520
Leraren

223.173
Leerlingen

"Ik ben assistent-leraar aan de Hijuliya Government Primary School. Dankzij de training over het gebruik van het Runa-boek heb ik geleerd kinderen met een beperking beter te begrijpen en te ondersteunen. Ons schoolteam werkt nu actief aan inclusie: leerlingen helpen elkaar, spelen samen en tonen meer empathie. Runa's verhaal is een krachtig middel gebleken om bewustzijn en inclusie in de klas te bevorderen". - Jubayer Rahman

In 2026 gaat het Stories for Inclusion project naar Uganda en wordt het door onze nieuwe partner NGO JAAGO verder uitgerold in Bangladesh.

“Mijn naam is Sultana Akter. Ik ben 12 jaar en woon in het dorp Taluknagar. Een vrijwilliger van DRRRA kwam een aantal vrijdagen naar ons dorp en heeft verteld over Runa. Het verhaal ‘Mijn naam is Runa’ raakt me diep.

Samen hebben we het verhaal omgezet in een toneelstuk, waarin ik de rol van Runa speel. Als de andere kinderen me in het stuk uitschelden voor dwaas, voel ik echt de pijn die Runa moet hebben gevoeld. Dat maakt het voor mij zo indrukwekkend.

Ik heb het verhaal en het boek ook met mijn klasgenoten gedeeld. Zij waren net zo onder de indruk als ik. Mijn klasgenoten hebben beloofd dat ze kinderen met een beperking nooit onrecht zullen aandoen, maar hen juist zullen steunen. Ik ben trots dat ik hun kijk op mensen met een beperking heb kunnen veranderen.

In de toekomst wil ik graag werken met mensen met een beperking. Ik ben dankbaar voor de mensen die ons en onze gemeenschap hebben laten zien dat kinderen met een beperking niet anders zijn dan wij”.

‘Door Runa te spelen leerde ik dat je niemand mag buitensluiten.’

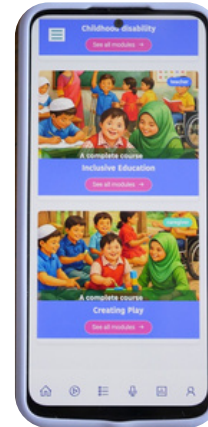
Kennisplatform Shokkhom

Om duurzame impact te realiseren en het eigenaarschap van de overheid te versterken, vergroot Niketan via het kennisplatform Shokkhom haar bereik. Dit gebeurt zonder concessies te doen aan kwaliteit, innovatie of de focus op kinderen met een beperking. Lokale stakeholders – waaronder overheden, gezondheidscentra, scholen en ondernemers – worden actief betrokken. Zij krijgen praktische tools om hun sector inclusiever te maken. Zo worden niet alleen kinderen en ouders bereikt. Ook lokale actoren worden gestimuleerd hun houding te veranderen en concrete stappen richting inclusie te zetten.

In de eerste fase van het Shokkhom-platform is een basisstructuur en app ontwikkeld, alsook inclusief bestaande instructievideo's en modules. In de huidige fase (fase 2) worden nieuwe materialen ontwikkeld op basis van de behoeften van de gemeenschap en input van lokale overheidsfunctionarissen.

Echter het verder ontwikkelen van een kennisplatform bleek veel ingewikkelder te zijn dan van tevoren gedacht. De samenwerking met de ontwikkelaar van het kennisplatform liep niet naar wens en er was veel miscommunicatie, wat ervoor zorgde dat afspraken niet nagekomen werden en er telkens vertragingen optraden in zowel het proces als de uiteindelijke oplevering.

Ondanks deze obstakels is Niketan doorgegaan met het ontwikkelen van nieuwe modules. Zo zijn er drie scripts ontwikkeld over het belang van spel en de rol van ouders bij de ontwikkeling van hun kind, en één over het creëren van eenvoudig, zelfgemaakt spelmateriaal. Na deze scripts uitgebreid besproken te hebben met medewerkers in Bangladesh zijn ze in duidelijke, toegankelijke taal naar het Bengaals vertaald. In november 2025 zijn de video's opgenomen en begin 2026 worden ze gepubliceerd op het Shokkhom-kennisplatform.

De modules die ontwikkeld zijn worden in Bangladesh gebruikt door onze partnerorganisatie DRRA, maar ook door NGO BRAC, NGO CDD, Friendship NGO en het revalidatiecentrum LAMB. Ook het Liliane Fonds maakt in diverse landen gebruik van onze instructievideo's.

In 2026 worden een 4-tal video's ontwikkeld gericht op seksuele ontwikkeling voor jongens en werken we aan een module gericht op het inclusiever maken van Union Parishads.

Niketan in Nederland

Bestuur en toezicht

Het bestuur van Niketan bestaat uit vrijwilligers.

Mahamuda Rahman: Voorzitster. In functie sinds 1 januari 2025 (herkiesbaar). Mahamuda is senior communicatieadviseur bij 'Count me in'.

Antoinette Termoshuizen: Secretaris, contactpersoon Bangladesh en fondsenwerving. In functie sinds 6 augustus 1998 (herkiesbaar).

Saskia Caspari : Penningmeester. In functie sinds 1 juni 2023 (niet herkiesbaar). Saskia heeft jarenlange ervaring als financieel analist, onder andere bij de Nederlandse ontwikkelingsbank FMO

Joost Kurstjens: Algemeen bestuurslid. In functie sinds 1 september 2019 (herkiesbaar). Joost is gepensioneerd intern accountant en heeft vele jaren ervaring op de financiële afdeling van de Europese Commissie.

Marion Elzenaar: algemeen bestuurslid, zorgcoördinator en ontwikkeling kind volgsysteem. In functie sinds 1 april 1999 (herkiesbaar). Marion is coördinator praktijk leren bij Middin.

Els Heijnen-Maathuis: contactpersoon cluster 2. In functie sinds 1 februari 2020 (herkiesbaar). Els is senior educatie adviseur met jarenlange ervaring in diverse landen in ontwikkeling in Afrika en Azië.

Rutger-Jan Schoen: algemeen bestuurslid. Bestuurslid sinds 1 februari 2014 (herkiesbaar). Rutger-Jan is adviseur strategische communicatie en verandermanagement Internationale samenwerking.

Niketan heeft geen toezichhoudend orgaan zoals aanbevolen in de code Wijffels. Sinds augustus 2017 is Niketan een door het CBF (www.cbf.nl) erkend goed doel. Dat betekent dat het aan alle eisen die hieraan gesteld en jaarlijks gecontroleerd worden, voldoet. Het erkenningspaspoort is te vinden op www.cbf.nl/organisatie/niketan.

De secretaris van de stichting onderneemt alle bureauactiviteiten. Het bestuur geeft richting en houdt toezicht op deze activiteiten en ondersteunt in de uitvoering. De bestuursleden leveren hun steun geheel onbezoldigd. De gemiddelde tijdsbesteding van de bestuursleden is rond de ½ -1 dag per week. De secretaris is full time betrokken bij Niketan

Raad van Advies

De Raad van Advies geeft het Bestuur "gevraagd en ongevraagd" advies met betrekking tot de activiteiten van Niketan. De leden van de Raad van Advies leveren hun bijdrage geheel onbezoldigd. Een keer per jaar komt het bestuur en RvA bijeen. De raad bestaat uit:

Felix Piguillet, gepensioneerd, oud voorzitter Niketan en oud regiomanager verstandelijke gehandicaptenzorg bij Ipse de Bruggen.

Runa Laila, interdisciplinair onderzoeker en adviseur op het gebied van gender en ontwikkeling bij de VU in Amsterdam

Ella de Voogd, gepensioneerd, senior beleidsmedewerker bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken. Heeft vele jaren ervaring op het gebied van gender en SRGR in Bangladesh.

Sumi Akter (22) kent het leven niet anders dan als een voortdurende strijd. Haar vader overleed jong, en haar moeder werkt als dagloner. De wereld was hard voor Sumi. Dorpskinderen wezen naar haar, noemden haar gek, maakten haar belachelijk. Toch droomde ze: ze wilde naar school, leren, geld verdienen om haar moeder en oma te helpen. Op negenjarige leeftijd ging ze voor het eerst naar de basisschool. Maar de klas was geen veilige plek. Medeleerlingen trokken aan haar kleren, noemden haar "gek", sloegen haar soms. De leraren grepen niet in. Sumi wilde niet opgeven – maar uiteindelijk moest ze dat wel, door geldgebrek. Thuis voelde ze zich gevangen. De dagen sleepten zich voort, eenzaam en hopeloos. Totdat Asma Akter, een vrijwilliger uit het dorp, bij haar aanklopte. Asma vertelde over DRRA, een organisatie die trainingen geeft over rechten, gezondheid en leiderschap. Sumi aarzelde: wat kon zij, een meisje met een beperking, daar leren? Maar Asma bleef aandringen: "Kom gewoon een keer kijken." En zo ging Sumi. Voor het eerst voelde ze zich gehoord. Er werd naar haar geluisterd, niet geoordeeld. Voor het eerst in haar leven voelt ze zich niet alleen. Ook haar droom om haar moeder en oma te helpen begint vorm te krijgen. Ze heeft geiten gekregen en kan nu geld verdienen.

**'Ik heb geleerd voor mezelf te
zorgen - en voor het eerst durf ik
te dromen.'**

Fondsenwerving & draagvlakvergroting

In 2025 zijn we diverse keren in Bangladesh in het reguliere nieuws geweest vanwege lokale donaties en bezoeken van hoogwaardigheidsbekleders.

We organiseerden een online Zakat campagne en bereikten daarmee de w gestelde Bengaal in Bangladesh en daarbuiten.

We adverteerden in het blad Nalaten met Impact, we deelden onze inzichten over Community Based Rehabilitation met het Better Care Network en deelden de audioboeken 'Mijn naam is Runa' met het netwerk van de Dutch Coalition on Disability and Development (DCDD). Een artikel over ons 'Stories for Inclusion' project is gepubliceerd in de 'Asian Journal Inclusive Education'. Vol. 13, No. 1, December, 2025

Niketan heeft in 2025 het keurmerk van Stichting Donateursbelangen gekregen door het ondertekenen van de Donorbelofte. Dit keurmerk bevestigt dat wij ons inzetten voor transparante, eerlijke en donateursgerichte fondsenwerving, waarbij ook het opzeggen eenvoudig is geregeld.

In 2025 hebben 4 vrijwilligers bijgedragen aan onze resultaten. Dit jaar willen we in het bijzonder Naomi Faasse bedanken voor het interviewen van meisjes met een handicap en het schrijven van het rapport "Welzijn, ervaringen met geweld en behoeften van meisjes en jonge vrouwen met een beperking". We zijn ook bijzonder blij dat zij in 2026 de sociale media voor Niketan gaat doen.

Goed bestuur, risico's en naleving

Goed bestuur

De projecten in Bangladesh worden uitgevoerd door onze lokale partnerorganisatie DRRA. In nauw overleg met Niketan worden de projecten gedefinieerd, uitgevoerd en geëvalueerd.

Wij zijn dagelijks in contact met leidinggevend en medewerkers van DRRA die op onze projecten werken. De financiële en inhoudelijke rapportages zijn altijd goed geweest en bestuursleden zijn meerdere keren per jaar aanwezig op de projecten. We werken dan nauw samen met DRRA staff en management en checken daarbij persoonlijk met eigen ogen de kwaliteit van het werk van de DRRA medewerkers. Het belang van de kinderen in onze projecten staat daarbij altijd centraal.

Daarnaast heeft Niketan voor de financiering overleg met sponsors in Nederland en Bangladesh. DRRA rapporteert ieder kwartaal de vorderingen en de gemaakte kosten. De NGO's in Bangladesh worden gecontroleerd door het NGO Affairs Bureau, een door de overheid in 1990 ingerichte organisatie om NGO's flexibeler te doen opereren en de accountability van hun activiteiten mede te waarborgen. Zie ook: <http://www.ngoab.gov.bd/>

De interne accountant van DRRA controleert ook deze lokale administraties. Daarnaast houdt het NGO Affairs bureau specifieke audits en toetsingen. Niketan controleert ieder half jaar ook zelf de overzichten van projectuitgaven. Ze vergelijkt deze met de vooraf ingediende begrotingen en bekijkt steekproefsgewijs of de uitgaven terecht en daadwerkelijk zijn gemaakt. Bij afwijkingen dienen betrokkenen daarover schriftelijk te rapporteren. DRRA die ook voor andere organisaties dan Niketan projecten uitvoert, laat jaarlijks de boeken van de verschillende projecten door een erkende onafhankelijke externe accountant controleren. Niketan heeft inzage in deze accountantsrapporten.

Nasreen, een jonge vrouw met een ernstige spastische verlamming, woont bij haar oude grootmoeder. Haar ouders lieten haar daar als jong meisje achter. Enkele jaren geleden werd ze verkracht; dankzij haar SRHR-trainer kon ze dit melden en werd de dader door de dorpsraad veroordeeld tot een schadevergoeding.

In de winter van 2024 vond opnieuw een brute verkrachting plaats. De dorpsraad veroordeelde de dader weer, maar stelde tevens dat Nasreen met hem moest trouwen. Nasreen weigerde maar kon zich verbaal niet verdedigen, en kort daarna bleek ze zwanger. Gezien haar gezondheid, de armoede waarin ze leven, en de lokale normen, ontstond een complex en gevaarlijk dilemma. Pogingen om abortus te regelen stuitten op bureaucratie en ontoereikend rechtssysteem, waardoor ze de zwangerschap die met veel complicaties verliep moest voortzetten. Op 6 augustus werd met een keizersnede Noor, een gezonde zoon, geboren. Ondanks de pijn en uitdagingen doet Nasreen elke dag haar best voor haar kind. Ze is gescheiden van haar verkrachter en probeert, met enorme veerkracht, haar leven en dat van Noor op te bouwen.

**'Ondanks tegenslag blijft
Nasreen vechten voor haar en
haar zoon'**

Organisatorische continuïteit

Niketan wordt nagenoeg volledig gerund door vrijwilligers. De stabiliteit van de stichting is daarmee sterk afhankelijk van hun kwaliteit en blijvende inzet. In het beleidsplan 2026–2030 wordt ingezet op een zelfstandig functionerend netwerk van vrijwilligers in Bangladesh, met training en scholing, georganiseerd via een onafhankelijke vrijwilligersorganisatie.

Continuïteit van onze partnerorganisaties

Niketan werkt sinds 1998 samen met DRRA, de belangrijkste uitvoerder van projecten in Bangladesh. Het bestuur bespreekt regelmatig de gezondheid van de organisatie en bestudeert beschikbare audits. Positief is dat DRRA in toenemende mate steun ontvangt van Bangladeshi donoren; het dagcentrum in Dhaka wordt volledig lokaal gefinancierd.

Risicomanagement

Koersrisico : De opbrengsten van Niketan worden in euro's gegenereerd, terwijl de verplichtingen in Bangladesh voornamelijk in Bangladeshi taka (BDT) uitbetaald worden. Koersschommelingen beïnvloeden daarmee de verhouding tussen opbrengsten en uitgaven. In 2025 verloor de Bangladeshi Taka terrein ten opzichte van de Euro: de wisselkoers verslechterde van 125 naar 144 BDT/EUR. Indien de koers zou stabiliseren of omkeren, stijgen de eurokosten weer. In de begroting 2026 is uitgegaan van 140 BDT/EUR.

Economische risico's: De Bangladeshi economie kent een vertraagde groei en hoge inflatie. De aanhoudende depreciatie van de taka pakt voor Niketan op korte termijn voordelig uit (lagere eurokosten), maar vergroot de armoede onder de gezinnen die Niketan ondersteunt. De afgenomen betrokkenheid van Nederland bij ontwikkelingssamenwerking heeft eveneens gevolgen voor kwetsbare groepen.

Risico van onvoldoende fondsen: Ieder jaar bestaat het risico dat onvoldoende fondsen worden geworven. Niketan bewandelt meerdere wegen om de financiering veilig te stellen:

- Actief contact met vermogensfondsen in Nederland, en inzet van een externe fondsenwerver voor het benaderen van fondsen en schrijven van projectvoorstellen.
- Verbreding van de financieringsbasis conform het beleidsplan 2026–2030: steun vanuit het bedrijfsleven, lokale fondsenwerving door DRRA in Bangladesh, en inkomstgenererende activiteiten door families en jongeren.

Beleggingsrisico: De financiële middelen stellen Niketan in staat circa anderhalf jaar aan lopende verplichtingen te voldoen. Gezien deze korte horizon heeft het bestuur besloten niet te beleggen in aandelen, obligaties of andere financiële instrumenten. De middelen worden uitsluitend aangehouden als direct opneembare banktegoeden (rekening-courant en spaarrekening). Deze keuze is ingegeven door het doel de beschikbaarheid van middelen voor de lopende projectverplichtingen te waarborgen en het risico op waardeverlies te vermijden.

Politieke risico's: Sinds de val van de regering-Hasina in augustus 2024 bevindt Bangladesh zich in een politieke transitie. Samenwerking met de nationale overheid is zeer beperkt mogelijk. Niketan richt zich daarom primair op samenwerking met lokale overheden, wat effectiever en stabiel is gebleken.

Medewerkers Niketan / DRRA

7 Vrijwillige
bestuursleden
in Nederland

30 Betaalde
project-
medewerkers
in Bangladesh

5 Flexibele inzetbare
vrijwilligers in Nederland
en Bangladesh

1
Betaalde fondsenwerver

 +/- 3.332
uur vrijwilligerswerk door bestuursleden.

Financieel overzicht 2025

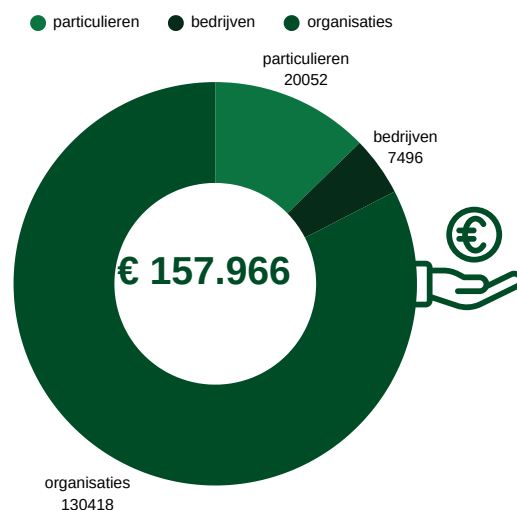
In 2025 bedroeg de fondsenwerving € 158.000, aanzienlijk lager dan begroot (€ 253.000). Dit komt vooral doordat projecten naar 2026 zijn verschoven, waardoor de bijbehorende fondsenwerving is doorgeschoven. Het saldo van baten en lasten bedraagt € -11.812, negatiever dan het begrote tekort van € -2.600, doordat zowel baten als lasten lager uitvielen dan voorzien. Per 31 december 2025 beschikt Niketan over € 396.000 aan liquide middelen. Het eigen vermogen bedraagt € 326.000, waarmee de continuïteit voor de komende periodes is gewaarborgd.

Toelichting

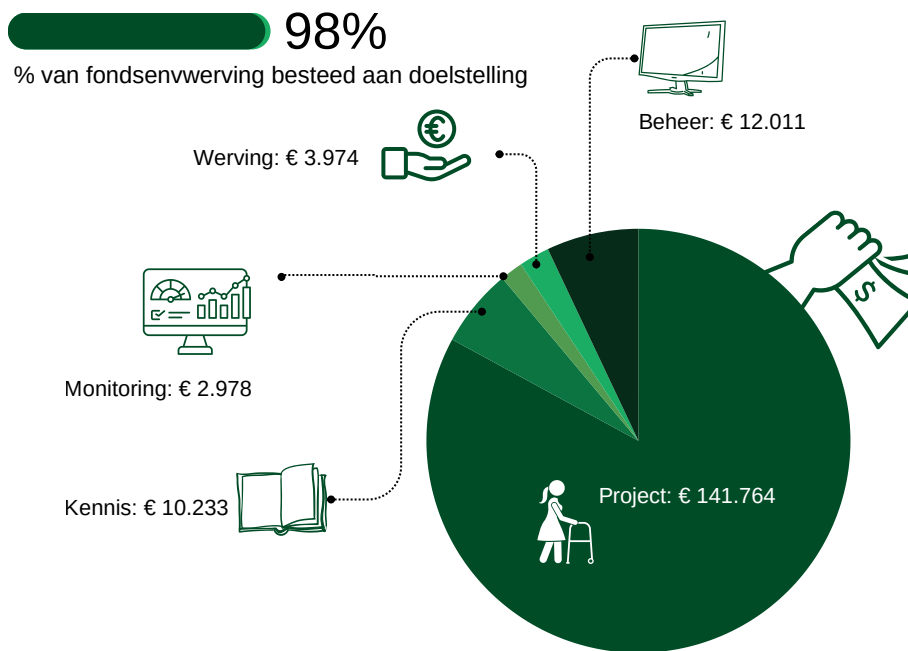
De baten uit fondsenwerving zijn lager dan begroot, voornamelijk doordat projectactiviteiten en de bijbehorende financiering naar 2026 zijn verschoven. Tegelijkertijd is al € 60.000 aan vooruit ontvangen bijdragen voor 2026 ontvangen. De totale lasten zijn eveneens lager dan begroot, mede door de gunstigere wisselkoers en de verschuiving van investeringen (waaronder de aanschaf van een bus voor kindertransport) naar 2026.

Het bestuur heeft de bestemmingsreserves opgehoogd van een half naar anderhalf jaar projectkosten, in lijn met de omvang van de aangegeven intentieverklaringen met DRRA voor 2026 en 2027. De continuïteitsreserve bedraagt 1,5 maal de kosten van beheer en administratie. Zie de jaarrekening voor de volledige balans en toelichting.

Opbrengsten

Bestedingen

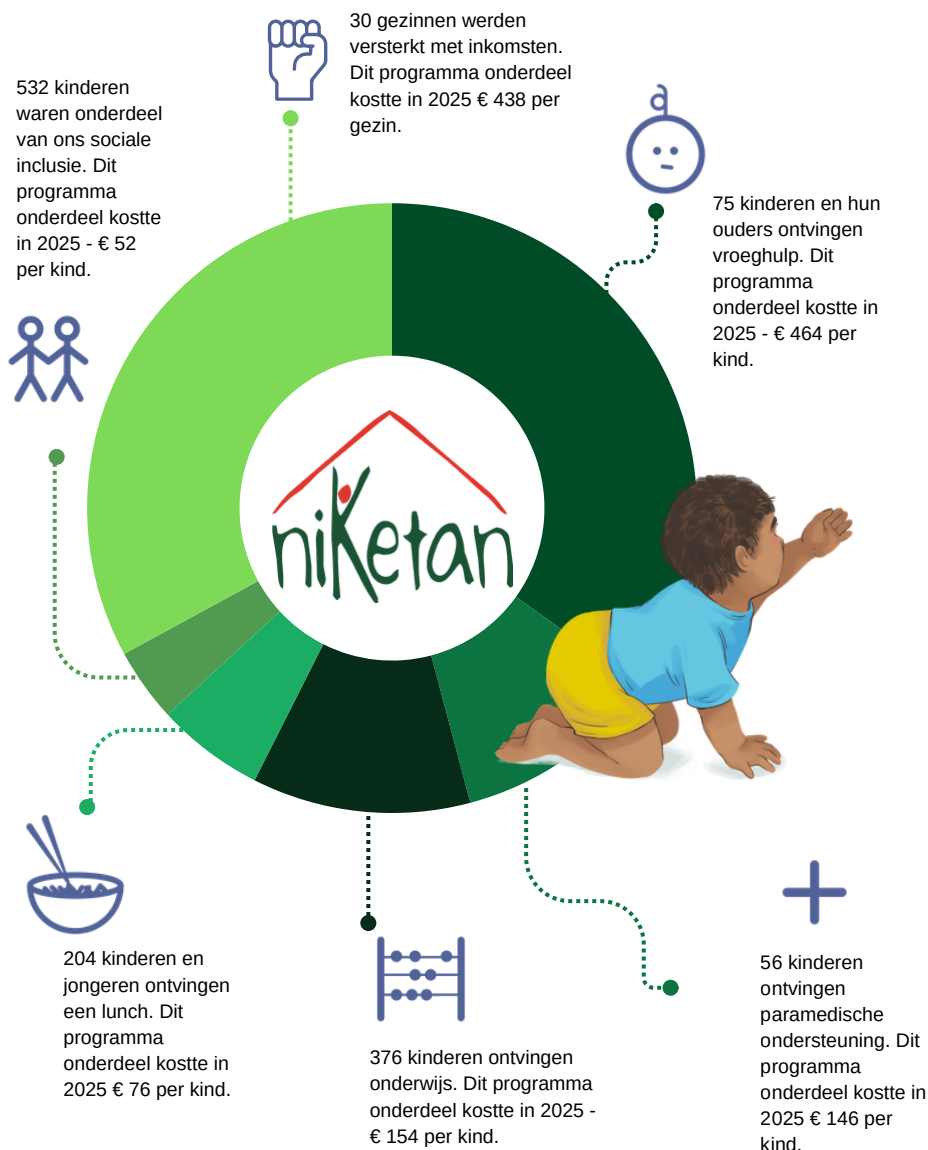

Doelbesteding en kostenverhouding

Het bestuur stuurt actief op een redelijke verhouding tussen doelbesteding, wervingskosten en kosten voor beheer en administratie. De CBF hanteert als richtlijn dat ten minste 70% van de bestedingen gemiddeld over drie jaar aan de doelstelling wordt besteed.

Niketan voldoet hier ruimschoots aan: in 2025 is 98,1% van de fondsenwerving besteed aan de doelstelling (2024: 85,2%). De wervingskosten bedragen 2,5% en de beheerkosten 7,6% van de fondsenwerving. Het bestuur bewaakt deze verhoudingen bij de periodieke financiële rapportages en begrotingsevaluaties. Zie de jaarrekening voor de meerjarige ontwikkeling van deze kengetallen.

Kosten overzicht per kind / gezin

Beleidsplan 2026-2030

Met ons nieuwe vijfjarenbeleid bouwen we voort op 25 jaar ervaring. De komende jaren richten we ons op het realiseren van blijvende, structurele veranderingen voor kinderen en jongeren met een handicap en hun families. Onze visie is helder: Iedereen telt mee. Daarom zetten we in op sociale verduurzaming, waarbij veiligheid, erkenning en ontwikkelingskansen centraal staan.

We willen dat kinderen en jongeren met een handicap volwaardig kunnen meedoen in de samenleving – vandaag én in de toekomst.

Dit heeft specifieke financiële implicaties:

- Financiële verduurzaming: Niketan wil op lange termijn minder afhankelijk zijn van externe financiering. Strategieën zijn onder meer het aanpassen van ouderbijdragen, eigen inkomsten door projecten, en investeren in lokale netwerken.
- Verschuiving naar kennisdeling (Spoor 2): Niketan investeert steeds meer in kennisdeling via het Shokkhom-platform en samenwerkingsprojecten. De meerjarenbegroting voorziet een forse investering in 2026.
- Capaciteitsopbouw en samenwerking: Het beleidsplan benadrukt samenwerking met lokale actoren: overheden, religieuze leiders, ziekenhuizen en maatschappelijke organisaties.

De meerjarenbegroting laat zien dat Niketan de komende jaren bewust investeert in verduurzaming en kennisdeling, resulterend in begrootte tekorten die worden gedekt uit de opgebouwde reserves. De begrote baten en lasten dalen geleidelijk, wat de strategie weerspiegelt om de afhankelijkheid van externe financiering te verminderen en meer verantwoordelijkheid lokaal te beleggen.

Niketan ontving steun van:

Wij bedanken de volgende donoren:

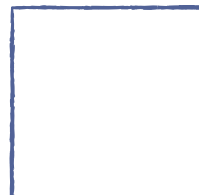
Anne & Geke Steenstra

Cascade

De Wisselbeker

Elise Spykman

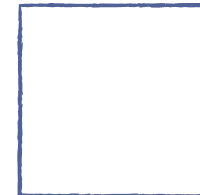
EEND

H. Harstra

De Hoorn

Hidora

Ineke Feitz

John Heddes

Jars of Clay

2Mothers

MiWebb

Rotary

Serra Foundation

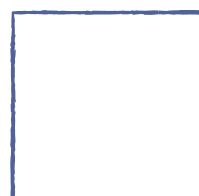
Thom Foundation

Universitas

Weeshuis der Doopsgezinden

Wijjocha

Wierda Baas

Wilde Ganzen

Stille fondsen

Ook danken wij de vele trouwe particuliere donateurs en vrijwilligers die ons jaar na jaar steunen.